ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010

111

Θρησκευτικαί ἐκδηλώσεις στήν Ἱερά Μητρόπολη Κένυας

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.

• **ΧΑΛΚΙΔΑ:** ὁδός Βουδικλάρη 23, Τ.Κ. 34100
τηλέφωνα: 22210-85793 & 697-2010420 & FAX: 22210-84143

• **ΘΗΒΑ:** ὁδός Κιθαιρῶνος 10, Τ.Κ. 32200
τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
ὧρες λειτουργίας: 5^{ω}-6^{ω} μ.μ. κάθε τρίτη, 10^{ω}-12^{ω} π.μ.
κάθε Τετάρτη, 10^{ω}-11^{ω} π.μ. κάθε Παρασκευή

• **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** ὁδός Ἡσιόδου 5 (ἔναντι μικροῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Νικολάου),
Τ.Κ. 32100 τηλέφωνα: (22610) - 22856 & 80216
ὧρες λειτουργίας: 5^{ω}-7^{ω} μ.μ. καθημερινῶς.

• **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ "ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ":**
Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
τηλέφωνο: 22670 - 31290. Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.

• **ΙΤΕΑ ΑΜΦΙΣΣΗΣ:** ὁδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
ὧρες λειτουργίας: 5^{ω}-7^{ω} μ.μ. καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

• **ΧΡΙΣΣΟ:** ὁδός Συνταγματάρχου Ψαροῦ 100, Τ.Κ. 33055
τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση τῶν δωρητῶν μας ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Ὁμίλου μας καί μέ τίτλο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ λογαριασμό στήν **ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ** μέ ἀριθμό:
143/540.033-38
καί στήν **ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**
μέ ἀριθμό: **86347601.**

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδόσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

Γιά τούς κατοίκους τοῦ Ἐξωτερικοῦ
IBAN:GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338
BIC: ETHNGRAA

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Τρυγόνος 3 (Ἄνω Κυψέλη)

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.
Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 8626-700.
www.ierapostoli.gr

Ἐκδότης - Δ/ντής: ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΣ
Ἀναστ. Ζίννη 33-35, 11741, Κουκάκι Ἀθήνα,
Τηλ.: 210 9221-201.
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71τηλ. 210 3410-436.

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΥΡΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟ

Τήν Κυριακή, 21-3-2010, πραγματοποιήθηκε στήν κατασκήνωση τῆς Ὀρφανικῆς στέγης «ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ» στήν ΑΡΑΧΩΒΑ τό 3ετές μνημόσυνο γιά τόν ἀείμνηστο Σεβ/το κυρό ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟ.

Τά Δ.Σ. τοῦ Ὁμίλου μας καί τῶν παραρτημάτων μας καθώς καί πολλοί γνωστοί καί συνεργάτες μας ἀπό τήν Ἀθήνα, Θήβα, Λειβαδιά, Ἰτέα, Χρισσό καί ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος προσῆλθαν στήν κατασκήνωση μέ πούλμαν καί Ι.Χ.Ε. αὐτοκίνητα καί παρακολούθησαν ὅλο τό πρόγραμμα τῆς ἡμέρας.

Τό πρωῒ στή θεία Λειτουργία Ἱερούργησε ὁ πνευματικός μας πατέρας Σεβ/τος κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων, βοηθούμενος ἀπό ἱερεῖς.

Στό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας τελέστηκε τό μνημόσυνο μέσα στήν Ἐκκλησία καί ψάλθηκε τρισάγιο στόν τάφο τοῦ μακαριστοῦ Γέροντα, πού βρίσκεται στήν κατασκήνωση.

Τό μεσημέρι προσφέρθηκε γεῦμα σέ ὅλους τούς παρισταμένους καί ἔπειτα ἀπό μικρό διάλειμμα ἀκολούθησε στήν μεγάλη αἴθουσα τῆς κατασκήνωσης θεολογικό μνημόσυνο μέ δέκα (10) εἰσηγήσεις, ὡς ἀκολούθως:

1. **Σκιαγράφησις τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιερέως Κωνσταντίνου.** (Εἰσηγητής: κ. Ἠλίας Στάθης, Θεολόγος).
2. **Νεανικά χρόνια στήν οἰκογένειά του, στήν Πάτρα, στήν Ἀθήνα καί στό στρατό.** (Εἰσηγητής: Πρωτοπρ. π. Ἰωαννίκιος Καλαφάτης, ἐξ Ὕδρας).
3. **Ὡς λαϊκός Ἱεροκήρυξ Ἄρτας καί ὡς Κληρικός Ἱεροκήρυξ Πρεβέζης, Κῶ καί Βοιωτίας.** (Εἰσηγητής: κ. Στυλιανός Κουργιαντάκης, Στρατηγός).
4. **Ὁ Πνευματικός Πατέρας καί Κατηχητής π. Κωνσταντῖνος μπροστά στά παιδικά μάτια.** Εἰσηγήτρια: κα Κρουσταλλάκη - Χατζηχρόνογλου.
5. **Ἱδρυτής καί Πνευματικός Πατέρας τῆς πνευματικῆς οἰκογένειας «Ἁγία Ταβιθᾶ» Λεβαδείας.** (Εἰσηγήτρια: δ. Ἄννα Τσεκούρα, Διευθύντρια).
6. **Ἀκάματοι ἀγῶνες γιά τή σύσταση καί λειτουργία τῶν νεανικῶν Κατασκηνώσεων Ἀραχώβης.** (Εἰσηγητής: κ. Γεώργιος Μυτιληναῖος, Πρόεδρος).
7. **Ἡ ποιμαντορική διακονία τοῦ ἀείμνηστου Ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ὡς Μητροπολίτου Θεσσα-**

Ἀναμνηστική φωτογραφία (18-2-2003). Ὁ Μακαριστός Σεβ/τος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ τέλεσε τόν ἑσπερινό στήν κατακόμβη τῆς Ἁγίας Φιλοθέης στόν Ὁμιλό μας. Τό κήρυγμα ἦταν βασική προϋπόθεση στή ζωή του. Συχνά ἔλεγε: «Οὐαί δέ μοί ἐστίν, ἐάν μή εὐαγγελίζωμαι».

λιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων. (Εἰσηγητής: Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφείμ).

8. **Το κοινωνικό και φιλανθρωπικό ἔργο του στήν Ἱ. Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων.** (Εἰσηγητής: κ. Παναγιώτης Λουλουδάκης, συν/χος Διδάσκαλος).

9. **Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης «δεδιωγμένος ἕνεκεν δικαιοσύνης».** (Εἰσηγητής: Πρωτοπρ. π. Κωνσταντῖνος Γκέλης).

10. **Ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης ὡς Ἱδρυτής τοῦ Π.Χ.Ο.Ε.Ι. (Πανελληνίου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς) καί τῶν Παραρτημάτων του.** (Εἰσηγητής: κ. Χαρίλαος Ἰωάννου, Πρόεδρος Π.Χ.Ο.).

Ὅλες οἱ ἀνωτέρω εἰσηγήσεις καταγράφηκαν καί θ᾽ ἀποτελέσουν εἰδικό τόμο, πού ἐν καιρῷ θά ἐκδοθεῖ στή μνήμη τοῦ μακαριστοῦ πνευματικοῦ μας πατέρα Σεβ/του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ, κανονικοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων. Ὁ τόμος θά εἶναι ἐμπλουτισμένος καί ἀπό ἄλλες πληροφορίες καί ποικίλα στοιχεῖα.

Μέ σεβασμό θ᾽ ἀναφέρεται στήν ἁγία καί μαρτυρική προσωπικότητα τοῦ ἄξιου καί γνήσιου Ἱεράρχου.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΘΗΒΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ ΣΕΒ/ΤΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟ

Στίς 13 Ἰουνίου 2010, τό παράρτημά μας στη ΘΗΒΑ μέ τό συνεργαζόμενο μαζί του θρησκευτικό Σύλλογο «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΚΑΛΟΚΤΕΝΗΣ», διοργάνωσαν τιμητική ἐκδήλωση γιά τό μακαριστό Σεβ/το ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟ, στήν αἴθουσα ὁμιλιῶν τῆς Ἱεραποστολῆς.

Τό οἴκημα ὅπου βρίσκεται ἡ αἴθουσα αὐτή ἐπί τῆς ὁδοῦ ΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣ, εἶχε ἱδρύσει ὁ μακαριστός Γέροντας καί λειτουργοῦσε ἀρχικά ὡς οἰκοτροφεῖο ἀπόρων μαθητῶν.

Κτίστηκε μέ χρήματα ἀπό δάνειο, πού ἔλαβε ἀπό τράπεζα ὁ μακαριστός Γέροντας καί ξεπλήρωσε πρίν τήν ἐκδημία του. Πρός τό τέλος γιά τήν ἐξόφληση συνεισέφεραν καί μερικοί Θηβαῖοι.

Τήν ἐκδήλωση διοργάνωσαν οἱ συνεργάτες μας μέ τήν εὐκαιρία τῆς μετονομασίας τῆς ὁδοῦ «ΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣ» σέ «ΟΔΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ», μέ ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Θηβῶν.

Παρέστησαν ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ὁ Πνευματικός μας Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ, κληρικοί, ἀρχαί τῆς πόλεως, Πανεπιστημιακοί καθηγητές, ὁ Πρόεδρος τοῦ Π.Χ.Ο., οἱ πρόεδροι ἀπό τά παραρτήματά μας καί πολλοί συνεργάτες.

Στήν ἀρχή ὁ Σεβ/τος κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ τέλεσε τρισάγιο γιά τό μακαριστό Σεβ/το ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ. Στή συνέχεια ὁ κ. ΛΙΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ μέλος τοῦ Δ.Σ. ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τοῦ Παραρτήματος τῆς Ἱεραποστολῆς Θηβῶν καί τοῦ συλλόγου «Ἅγιος Ἰωάννης ο Καλοκτένης» κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΑΤΣΑΓΓΟΥΡΑ καλωσόρισε τούς προσκεκλημένους καί παρουσίασε τούς ἐπισήμους στό κοινό.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας κ.κ. Γεώργιε.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ.

Σεβαστοί Πατέρες

Κυρία Ἀντιδήμαρχε.

Κύριοι Πανεπιστημιακοί Καθηγητές

Κύριε Πρόεδρε του Π.Χ.Ο.Ο.Ι

Κύριοι Πρόεδροι τῶν Ἱεραποστολικῶν Παραρτημάτων Λεβαδείας καί Χρισσοῦ.

Κυρίες καί Κύριοι ἀντιπρόσωποι Συλλόγων καί δραστηριοτήτων τῆς Πόλεώς μας.

Κυρίες καί Κύριοι:

Ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου καί τοῦ Δ.Σ. σᾶς καλοσωρίζουμε καί σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά πού ἀνταποκριθήκατε στό κάλεσμά μας.

Εἶναι τιμή, χαρά καί εὐλογία γιά τό Σύλλογό μας ἡ παρουσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν καί τούς εὐχαριστοῦμε θερμά.

Σήμερα συγκεντρωθήκαμε ἐδῶ μέ τήν συμπλήρωση 3 ἐτῶν ἀπό τήν κοίμηση τοῦ Μακαριστοῦ Σεβ/του Κων/νου καί μέ τήν εὐκαιρία τῆς μετονομασίας μέρους τῆς ὁδοῦ Κιθαιρῶνος σέ ὁδό Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου γιά νά τιμή-

Ἡ χορωδία τοῦ ἱδρύματος τῆς Ἁγίας ΤΑΒΙΘΑ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ σκόρπισε πολλά μυνήματα.

Ὁ Σεβ/τος κ. Γεώργιος Μητροπολίτης ΘΗΒΩΝ καί ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ τέλεσε τρισάγιο γιά τό μακαριστό Σεβ/το Κωνσταντίνο. Δίπλα του συμπροσευχόμενος ὁ Σεβ/τος κ. Σεραφείμ Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων.

Κάτω συνεργάτες μας παρακολουθοῦν τό πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς.

σουμε τόν Μακαριστό Θεσσαλιώτιδος, γιά τό πλούσιο πνευματικό, φιλανθρωπικό, κοινωνικό καί ἱεραποστολικό ἔργο πού προσέφερε στήν πόλη μας καί στήν ἐπαρχία μας.

Εὐχαριστοῦμε θερμά τόν Κύριο Δήμαρχο κ. Νικόλαο Σβίγγο τόν Πρόεδρο τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Δήμου Θηβαίων κύριο Ἐλισσαίο Μαμμή καί ὅλα τά μέλη αὐτοῦ γιά τήν ἀπόφαση πού ἔλαβαν μετά τήν πρόταση τοῦ Συλλόγου γιά τήν μετονομασία τῆς ὁδοῦ Κιθαιρῶνος.

Δέν θά σᾶς κουράσω περισσότερο μόνο θά σᾶς γνωρίσω ὅτι τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου καί τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς ἀπεφάσισαν ὁμόφωνα γιά τήν κατασκευή καί τοποθέτηση προτομῆς τοῦ Μακαριστοῦ Κυροῦ Κωνσταντίνου στόν προαύλιο χῶρο τοῦ Συλλόγου μας.

Περισσότερα θά μᾶς ποῦν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες κύριος Γεώργιος καί κύριος Σεραφείμ, ἡ ἀντιδήμαρχος κυρία Πέτικα Ἑλένη, ὁ κος Γεώργιος Κρουσταλλάκης, καθηγητής Πανεπιστημίου, ὁ κος Ματσαγγούρας Ἠλίας, καθηγητής Πανεπιστημίου, ὁ κ. Στάθης Ἠλίας, Λυκειάρχης, πρωτοψάλτης Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ Λιβαδειᾶς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Παρασκευᾶς Ζωγράφος, ὁ Στρατηγός κος Κουργιεντάκης Στυλιανός, οἱ δεσποινίδες καί τά παιδιά τῆς Ἁγίας Ταβιθᾶ θά προβάλουν διαφάνειες καί θά τραγουδίσουν.

Χαιρετισμός Σεβασμιωτάτου Θηβῶν καί Λεβαδείας κ.κ. Γεωργίου

Σεβασμιώτατε, ἅγιε Κυθήρων κ.κ. Σεραφείμ,

Ἐρίτιμος κα Ἀντιδήμαρχος τῆς πόλης μας,

Ἀξιότιμοι καί ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

κ. Πρόεδρε τοῦ Συλλόγου «ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΚΑΛΟΚΤΕΝΗΣ» τῆς πόλης μας καί λοιποί ἐκπρόσωποι φορέων καί ἀρχῶν.

Ἤθελα νά εὐχαριστήσω γιά τήν πρόσκληση αὐτή σήμερα νά εἶμαι σ᾽ αὐτή τήν τιμητική ἐκδήλωση τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κωνσταντίνου, πού τόν γνώρισε ἡ Βοιωτία, καί ἰδιαίτερα σάν Ἱεροκήρυκα ἡ πόλις τῶν Θηβῶν καί ἡ Ἐπαρχία της. Καί νομίζω ὅτι δίκαια καί ἐσεῖς ἀλλά καί τό Δημοτικό Συμβούλιο τῆς πόλης μας ἀπεφάσισε τήν μετονομασία τῆς ὁδοῦ αὐτῆς σέ ὁδό Μητροπολίτου Κωνσταντίνου Σακελλαρόπουλου, γιατί πράγματι, ὁ ἀείμνηστος ἐργάστηκε ἱεραποστολικά, δυναμικά. Θά᾽ λεγα ὅτι ἄφησε τή σφραγίδα τῆς διακονίας του καί στήν πόλη καί στήν Ἐπαρχία μας καί βέβαια ἀργότερα, ὡς Ἐπίσκοπο, τόν γνωρίσαμε στή Λιβαδειά καί ἰδιαίτερα στίς δραστηριότητες καί στήν κοπιώδη ἐργασία γιά τό ἵδρυμα τῆς Ἁγίας Ταβιθᾶ.

Ἐγώ ἤθελα νά καταθέσω τό σεβασμό καί τήν τιμή στό πρόσωπό του, νά εὐχηθῶ, ἡ εὐχή του νά στηρίζει ὅλους σας καί τά βιώματα καί τό ἦθος πού καλλιέργησε καί σᾶς παρέδωσε νά σᾶς ἐμπνέουν. Ὁ χῶρος αὐτός πού ἐκεῖνος ἵδρυσε κι ἐσεῖς συνεχίζετε, νά εἶναι πάντοτε ἕνας χῶρος πού θά σᾶς βοηθάει νά θυμόσαστε ἐκεῖνον, ὅ,τι σᾶς προσέφερε, ὅ,τι ἔκανε καί, πάνω ἀπ᾽ ὅλα, ὅ,τι ἦταν ἕνας ἄνθρωπος μέ ἱεραποστολικό ἦθος, ἐργατικός, ἀφιλάργυρος, διάκονος τοῦ Εὐαγγελίου. Περισσότερα θά πεῖ ὁ πνευματικός του υἱός Σεβασμιώτατος ἅγιος Κυθήρων, στό τέλος τῆς ἐκδηλώσεως.

Ἐγώ ἤθελα νά συγχαρῶ τόν Πρόεδρο καί τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου τοῦ ὁμώνυμου Ἱδρύματος γι᾽ αὐτή τήν πρωτοβουλία. Ἐπίσης, νά συγχαρῶ ὅλους ἐσᾶς πού ἤρθατε νά τιμήσετε τόν Πνευματικό σας Πατέρα.

Νά εἶναι αἰωνία του ἡ μνήμη καί «ἀγήρως», ὅπως λέμε στήν ἐκκλησιαστική γλῶσσα.

Νά ἔχετε τήν εὐχή του.

Ὁ κ. Γεώργιος Κρουσταλλάκης Ὁμ. Καθηγητής Πανεπ. Ἀθηνῶν εἶπε τά ἑξῆς:

Ὁ πατήρ Κωνσταντῖνος Σακελλαρόπουλος ἀνήκει στή γενιά ἐκείνη τῶν πνευματικῶν ἐργατῶν πού ἡ προσωπικότητά τους ὡρίμασε μέσα στον πόνο καί τό δάκρυ. Ἦταν ἐμποροϋπάλληλος, ἄνθρωπος τῆς καθημερινῆς βιοπάλης. Ἔζησε μιά ζωή στερήσεων καί φτώχιας.

Καθώς ξεκινοῦσε τήν ἱεραποστολική του πορεία, συνάντησε μιά κοινωνία πού προσπαθοῦσε νά ἀνασυγκροτηθῆ μέσα ἀπό τά ὑλικά καί ψυχικά της ἐρείπια. Ἡ Ἑλλάδα ἔβγαινε τότε καθημαγμένη μέσα ἀπό τά συντρίμμια τῆς Κατοχῆς, τοῦ παγκοσμίου καί τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Ἡ ὕπαιθρος ἦταν ἐγκαταλελειμμένη καί σχεδόν ἐρειπωμένη!

Ἐπορεύθη λοιπόν περίλυπος, σκυθρωπάζων στήν αἰχμηρή ἔρημο τοῦ αἰῶνα πού πέρασε... **«ἐν γῇ ἀβάτῳ καί ἐρήμῳ καί ἀνύδρῳ»** (Ψαλμ. 22,41). Ὁ πατήρ Κωνσταντῖνος ἀνήκει στή γενιά ἐκείνων τῶν νέων πού μέ ἐνθουσιασμό βαθύτερο, μέ πραγματικό ζῆλο, θερμή πίστη, μέ ὑψηλούς ὁραματισμούς, ξεκίνησαν γιά **νά κτίσουν μιά καινούργια Ἑλλάδα.**

Γι᾽ αὐτούς τό μεγαλύτερο Πανεπιστήμιο ἦταν τό καμίνι τῆς δοκιμασίας καί τῶν στερήσεων. Σήμερα ἔχουμε στήν Ἐκκλησία μας, ἀκόμη καί στό Ἅγιον Ὄρος, πολλή Θεολογία καί φιλοσοφία, αλλά δέν ἔχουμε ἐμπειρία στερήσεων καί δοκιμασιῶν ζωῆς καί ταπεινώσεων!

Ὅταν ὁ σεβαστός μας Πατέρας βγῆκε στό μεγάλο πνευματικό ταξίδι τῆς «καιομένης καρδίας», ἔφερε ἤδη μαζί του βαριές πνευματικές ἀποσκευές.

Ὁ νεανικός πνευματικός του χαρακτήρας σφυρηλατήθηκε σέ **μιά νεανική συντροφιά,** που οργανώθηκε καί λειτούργησε στόν Ἱερό Ναό **τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῆς Χρυσοσπηλιώτισσας,** ὑπό τήν πνευματική καθοδήγηση τοῦ **π. Ἰγνατίου Κολιόπουλου.**

Ἡ νεανική αὐτή ὁμάδα εἶχε συγκροτήσει ἕνα **δυναμικό πυρῆνα ἱεραποστολικοῦ ἔργου.** Ἠσχολοῦντο μέ τήν **κατήχηση τῆς νεολαίας** στίς διάφορες ἐνορίες τῶν Ἀθηνῶν. Ὀργάνωναν ἐπίσης **τομείς προνοίας, ἐπεσκέπτοντο νοσοκομεῖα.** Εἶχαν θέσει τόν ἑαυτό τους στή διακονία τοῦ πόνου.

Κάθε βράδυ γινόταν ὁ ἀπολογισμός τοῦ ἔργου. Ἔτσι, ἡ νεανική αὐτή συντροφιά ἔγινε ἐργαστήρι ἀλληλοδιδακτικῆς θεολογικῆς γνώσεως καί βίωσης.

Οἱ νέοι αὐτοί ἦσαν ἐργαζόμενοι, δέν εἶχαν δικό τους σπίτι στήν Ἀθήνα. Ἔμεναν λοιπόν σε δικό τους οἰκοτροφεῖο, στήν ὁδό **Σοφοκλέους 11,** πίσω ἀπό τό παλαιό ταχυδρομεῖο. Ἡ στέγη αὐτή μεταφέρθηκε λίγο ἀργότερα στήν ὁδό Αἰόλου 87, κοντά στό κατάστημα Κρυστάλ. Τό ἰδιόμορφο αὐτό οἰκοτροφεῖο μεταφέρθηκε τελικά στήν ὁδό Ἐλεούσης 14 στο Μοναστηράκι.

Οἱ περισσότεροι ἀπό τούς νέους αὐτούς ἀπετέλεσαν τόν πυρήνα τῆς μετέπειτα Χ.Ε.Ε.Ν. (Χριστιανικῆς Ἕνωσης Ἐργαζομένης Νεολαίας).

Σ᾽ αὐτή τή χορεία συγκαταλέγονται καί οἱ πατέρες **Νικόλαος Γραικός,** ὁ μετέπειτα **Αρχ. Νικόδημος Μητροπολίτης Θηβῶν καί Λεβαδείας, ὁ π. Γεώργιος Κουτῆς, ὁ Καλλίνικος Λασκαρίδης, ὁ Προκόπιος Μίλησης, ὁ Χαρίτων ὁ Μετεωρίτης, ὁ Τιμόθεος Χαραλάμπους, ὁ Δημήτριος Οἰκονόμου, ὁ Λάμπρος Σμυρναῖος, οἱ ἀδελφοί Εὐσέβιος καί Βασίλειος Γιαννακάκης καί ὁ π. Ἠλίας Τσακογιάννης, μετέπειτα Μητροπολίτης Βόλου.**

Στίς 2 Ἰουλίου τοῦ 1996, ὅταν ἔγραφα τό βιβλίο μου τό ἀφιερωμένο στόν μακαριστό π. Ἠλία Τσακογιάννη **(Γέρων Ἠλίας Τσακογιάννης, ἐπίσκοπος μοναχός),** ὁ π. Κωνσταντῖνος, σέ γραπτή του συνέντευξη, θυμᾶται μέ συγκίνηση καί ἀναπολεῖ μέ εὐγνωμοσύνη τήν πνευματική του προ-

ετοιμασία στήν νεανική αὐτή πνευματική ὁμήγυρη. Μεταξύ ἄλλων γράφει καί τά ἑξῆς:

Ἀράχωβα Βοιωτίας, 2/7/1996

Σχεδόν συνομήλικοι μέ τόν ἀείμνηστο Μητροπολίτη Δημητριάδος Ἠλία Τσακογιάννη, πρωτογνωριστήκαμε τό 1938 στήν Ἀθήνα, ὡς ἐμποροϋπάλληλοι. Ἔκτοτε ἡ ἐν Χριστῷ ἀναστροφή μας συνεχίστηκε μέχρι τῆς τελευτῆς του.

Στήν ὁδόν Ἐλεούσης 14, στό Μοναστηράκι Ἀθηνῶν, πού ἦταν χτισμένο ἀκριβῶς ἐπάνω στό ἐκκλησάκι «Ἁγία Ἐλεούσα», πρωτογνώρισα τόν Ἠλία Τσακογιάννη. Ἐκεῖ συγκατοικοῦσε μιά εὐλογημένη συντροφιά ἐργαζομένων νέων, κατευθυνομένων πνευματικά ἀπό την Ἀδελφότητα Θεολόγων ἡ «ΖΩΗ».

Τά βράδια κι ἀπαραιτήτως κάθε Κυριακή, βρισκόμαστε πάντοτε ὅλοι μαζί στόν ἀνεπίσημο αὐτό χριστιανικό ὅμιλο. Στό ἐργένικο κυριακάτικο γεῦμα, μέ κρέας καί σπαγέτο στό φοῦρνο, γιά νά μή χάνουμε τόν Ἐκκλησιασμό, εἴχαμε συνδαιτημόνες κι ἄλλους εὐλαβεῖς νέους ἀπό τήν Κηφισιά καί ἄλλα περίχωρα τῶν Ἀθηνῶν. Συνεκτικός κρίκος ὅλων αὐτῶν τῶν νέων **ἦταν ἕνας τελείως ἀγράμματος, ἀλλά πύρινος νεοφώτιστος Ἀλβανός μέ τό ὄνομα Ἠλίας Γκέτσης, μετέπειτα μοναχός Μακάριος ὁ Σιμωνοπετρίτης.** Ἔραβε τσάντες στό θυρωρεῖο τοῦ σπιτιοῦ αὐτοῦ. Αὐτό ἦταν τό ἐπάγγελμά του. Φιλομόναχος καί φλογερός ἐν Κυρίῳ ὁ Ἠλίας Γκέτσης ἐνέπνευσε πολλούς τῆς Χριστιανικῆς αὐτῆς συντροφιᾶς καί ἐξελίχθηκαν ἀναλόγως: σέ διαπρεπεῖς Μοναχούς, Ἱερομονάχους, Ἡγουμένους, Ἐξομολόγους, Ἱεροκήρυκες, Ἐφημερίους, ἀκόμη καί Ἀρχιερεῖς αὐστηρῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν.

Μαζί μέ τά μέλη τῆς ὁμάδας ἐκείνης ὁ π. Κων/νος ἀναζήτησε δρόμους πνευματικούς **πού ὁδηγοῦν στόν «κρυπτόν τῆς καρδίας ἄνθρωπον»** (Α΄ Πετ. 3,4). Ἀπό τήν κοινή αὐτή ἀναζήτηση, τό ἦθος του ἀπέβη αὐστηρότερο, τό βίωμά του πιό ἀσκητικό καί τό ἐκκλησιαστικό του φρόνημα γνησιότερο.

Τόν μακαριστό Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων, π. Κωνσταντῖνο Σακελλαρόπουλο, συνάντησα γιά πρώτη φορά ὡς **μαθητής τοῦ Γυμνασίου Θηβῶν τό ἔτος 1957.** Ἔκτοτε ὁ π. Κωνσταντῖνος νέος τότε Ἀρχιμανδρίτης **- ἱεροκήρυκας μέ λόγο πύρινο, φλογερός μαχητής τῆς Ἐκκλησίας, θά τον χαρακτήριζα Ζηλωτή,** τοποθετήθηκε στήν καρδιά μου, ὡς ὁ σεβαστός πνευματικός μας πατέρας, συνεχιστής στή Βοιωτία (Θήβα καί Λειβαδιά) τοῦ ἱεραποστολικοῦ καί ποιμαντικοῦ ἔργου **τοῦ ἀοιδίμου πατρός Δανιήλ Βασιλόπουλου.**

Μέ τήν πρώτη του ἐμφάνιση ὁ π. Κωνσταντίνος μᾶς ἐδημιούργησε τή βεβαιότητα ὅτι εἶχε ἔλθει γιά νά ἐργαστεῖ ἔντιμα καί σκληρά. Ἤξερε τί ἤθελε καί πῶς θά τό εὕρισκε. Εἶχε τό μέτωπο ἐστεμμένο μέ τήν ἀγνότητα, **«ὀρθῶς ζῶν καί μετά πολιτείας ἀρίστης»** (Ἰω. Χρυσ. Εἰς Ρωμ. ὁμ. ΙΒ΄).

Ἡ κοινωνικότητά του ἦταν νηπτικά ἐπιλεκτική καί ὁ στοχασμός του Χριστοκεντρικός. Ἐργαζόταν ἀόκνως μέ θυσιαστική ἀγάπη μέχρι ποσωπικῆς ἐξαντλήσεως, μή φειδόμενος κόπου, χρόνου καί χρημάτων. Ὑπῆρξε ἐξ ἀρχῆς καί παρέμεινε μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του **πτωχός καί ἀκτήμων,** πάντοτε ὅμως **αἰσιόδοξος, ἐνθουσιώδης καί πρόσχαρος.**

Ὁ ἐν γένει τρόπος τῆς ζωῆς του ἦταν ἁπλός καί ἀπέριττος, διαποτισμένος ἀπό τήν ἀρετή τῆς «ἁγίας ταπείνωσης».

Τό ἦθος του ἦταν ἀσκητικό. Ἡ λιτότητα πού διέκρινε τούς τρόπους διαβίωσης καί τίς ἐπιλογές του ἦταν κύριο χαρακτηριστικό τῆς συμπεριφορᾶς του. Ἦταν δυνατό νά μή φάει μιά ὁλόκληρη ἡμέρα, ἀπορροφημένος ἀπ᾽τήν ἐργασία του. Κανονικό φαγητό συνήθως δέν ἔτρωγε. Δέν

ἤθελε οἱ ἄλλοι νά ἀπασχολοῦνται μέ τά προσωπικά θέματα τῆς διατροφῆς του. Τό πιό εὐχάριστο φαγητό του **ἦταν «σταφύλι μέ ψωμί».**

Ὁ πατήρ Κωνσταντῖνος ἦταν ἕνας πραγματικός «ἄρχοντας», πού πολλές φορές ὅμως μπορεῖ νά ἔμενε νηστικός καί μέ τρύπια παπούτσια. Ἀγάπησε τή Θήβα καί τήν κουβαλοῦσε μέσα στήν καρδιά του καί τότε ἀκόμα πού βρισκόταν μακριά της μέχρι τήν τελευταία του πνοή.

Γι᾽ αὐτό καί ἄφησε ὡς θεμέλιο τήν ἀγάπη του σ᾽ αὐτόν ἐδῶ τόν ἱερό χῶρο.

Ὁ π. Κωνσταντῖνος ἦταν κοσμημένος μέ **ἡγετικά χαρίσματα.** Ἦταν **φυσιογνωμία ὀργανωτική** μέ σπάνιες **διοικητικές ἱκανότητες.** Ἤξερε νά ἐκτιμᾶ τά χαρίσματα κάθε συνεργάτη του κι ἔτσι ἀνέθετε στόν καθένα τόν κατάλληλο ρόλο.

Εἶχε τή δυνατότητα νά ὁραματίζεται τίς ἐξελίξεις πού ἔρχονται κι᾽ ἔτσι νά δημιουργεῖ μέ προοπτική καί νά προλαμβάνει καταστάσεις.

Ξεκινοῦσε πάντα ἕνα ἔργο μέ θάρρος καί τόλμη, χωρίς νά ἔχει τήν παραμικρή οἰκονομική δυνατότητα. Ἤξερε ὅμως πῶς νά ὀργανώνει τήν προσπάθειά του, ποῦ νά ἀπευθυνθεῖ καί μέ ποιό τρόπο να θέσει τό αἴτημά του.

Μέ αὐτή τήν προοπτική, ἱδρύθηκε ὁ τοπικός θρησκευτικός Σύλλογος Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Καλοκτένης καί τό Ἱερό αὐτό Ἵδρυμα, τό μαθητικό οἰκοτροφεῖο, μέ προσωπικό δάνειο τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος καί μέ ἐγγύηση τίς προσωπικές του ἀποδοχές.

Μέ συγκίνηση καί εὐγνωμοσύνη ὅλα τά πνευματικά του παιδιά θά ἀνακαλοῦμε στή μνήμη μας τήν περίοδο ἐκείνη τοῦ **1950-1960, τῶν ἐφηβικῶν καί νεανικῶν μας ὁραματισμῶν.** Τά χρόνια ἐκεῖνα, ὡς πνευματικός πατέρας, ἐποίμανε πολλές ἑκατοντάδες κυρίως νέων ἀνθρώπων, σέ ὅλη τή Βοιωτική γῆ, **«εὐδοκῶν μεταδοῦναι ἑκάστῳ οὐ μόνον τό Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί τήν ἑαυτοῦ ψυχήν».** (Μ. Βασ. Α΄ Θεσ.).

Θά **θυμώμαστε πάντοτε τό πνευματικό ἔργο** πού γινότανε τότε στά Κατηχητικά, στούς κύκλους μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς, στά Κηρύγματα, στίς Χριστιανικές Μαθητικές Ὁμάδες, στίς **νεανικές κατασκηνώσεις στό Ἐλευθεροχώρι,** στίς ὁμάδες πρόνοιας καί στίς ἐξορμήσεις στήν ἐπαρχία.

Δέν θά λησμονήσουμε ποτέ τόν φλογερό καί ὁρμητικό ἀπό ἄμβωνος λόγο τοῦ π. Κωνσταντίνου. Εἶχε τήν τόλμη, ἄν καί νέος τότε ἀκόμη, νά ἀσκεῖ δριμύτατη κριτική, ἐνίοτε καί μέχρι ὑπερβολῆς, ἐναντίον πολιτικῶν καί κυρίως ἐκκλησιαστικῶν καταστάσεων καί προσώπων. Γι᾽αὐτό καί ἐπανειλημμένως ἐδιώχθη.

Μέ μεγάλη συγκίνηση θυμᾶμαι ἕνα Σάββατο ἀπόγευμα τοῦ 1962, ὅταν φοιτητής ἀκόμη εἶχα ἐπιστρέψει στή Θήβα, λόγω διακοπῶν, ὅτι μοῦ εἶχε ζητήσει νά κάνω κριτική τοῦ ποιμαντικοῦ του ἔργου κυρίως τοῦ παιδαγωγικοῦ πρός τή νεότητα ἔργου. Ἐθαύμασα τότε τό μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς του! **Εἶναι ἴδιον τῶν ταπεινῶν καί μεγαλοφρόνων συγχρόνως ἀνθρώπων αὐτό τό ἄνοιγμα τῆς ψυχῆς!**

Τίς τελευταῖες δεκαετίες τῆς ζωῆς του, μετά τό 1974, ὁ μακαριστός Κωνσταντῖνος ἔκανε ὁρμητήριο τῶν νέων του πνευματικῶν καί ἱεραποστολικῶν ἀγώνων τά ὑψώματα τῆς Ἀράχωβας.

Ἐκεῖ, ἀτενίζοντας τό μεγαλεῖο τῶν ἀνεμοδαρμένων κορυφῶν τοῦ Παρνασσοῦ, ἐβίωνε μέ ταπείνωση καί ἀξιοπρέπεια τή μεγάλη ἀδικία πού τοῦ ἔκανε ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐκθρονίζοντάς τον ἀπό τή Μητροπολή του, σέ μιά δύσκολη καμπή τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας.

Λίγες ἡμέρες πρίν φύγει γιά τόν οὐρανό, τόν ἐπισκέφθηκα **στό Εὐγενίδειο Θεραπευτήριο.** Τότε διεπίστωσα μέ βεβαιότητα πώς εἶχε ἤδη ἑτοιμάσει τήν καρδιά του γιά

τήν μεγάλη ἀναχώρηση, ὡς πραγματικός ἐραστής τοῦ ζωοποιοῦ θανάτου.

Τήν ἡμέρα αὐτή δέχθηκα μιά μεγάλη εὐλογία! Ὁ ἅγιος Γέροντας μοῦ ζήτησε νά τόν ταΐσω. Ἔτρωγε μηχανικά τό ἀσπράδι ἑνός αὐγοῦ καί μιά φρυγανιά.

Κατάλαβα πώς προσευχόταν τήν ὥρα ἐκείνη. Προσευχόταν καί εὐλογοῦσε.

Μοῦ ἦρθε μιά εἰκόνα στό νοῦ· αὐτό πού περιγράφει ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς καί ὁ ὅσιος Γέρων Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης. Τήν ὥρα τῆς μεγάλης Κρίσεως κάθε πνευματικός πατέρας θά παρίσταται μέ τά πευματικά του παιδιά.

Φαντάστηκα λοιπόν τόν πατέρα Κωνσταντῖνο καί γύρω του χιλιάδες πνευματικά του παιδιά. Καί κεῖνος νά λέει:

- «Ἰδού, Κύριε, ἐγώ καί τά παιδία ἅ μοι ἔδωκας».

Κλείσιμο Ἐκδηλώσεως ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Κυθήρων κ.κ. Σεραφείμ

Σεβαστοί Πατέρες,

Ἐρίτιμος κα Ἀντιδήμαρχος τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν,

Ἀξιότιμοι κ. Καθηγηταί,

κ. Πρόεδρε τοῦ Πανελληνίου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς,

κ. Πρόεδρε τοῦ Συλλόγου «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΚΑΛΟΚΤΕΝΗΣ» καί

ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ὁ ρόλος μου σ᾽ αὐτή τήν ἑόρτια, τιμητική ἐκδήλωση εἶναι ἄχαρις, γιατί αὐτή ἡ ἐκδήλωση δέν πρέπει νά κλείσει. Τυπικά βέβαια πρέπει νά τήν τελειώσουμε γιά νά πᾶμε στά σπίτια μας. Ἀλλά μές στίς καρδιές μας θά παραμένει αὐτή ἡ ἐκδήλωσις ἀνεξίτηλη, γιατί ἀκούστηκαν τόσα πολλά. Εἴδαμε, ἀπολαύσαμε, μέχρι τήν τελευταία στιγμή πού ἀκούσαμε τόν ἴδιο τόν Παππούλη νά μᾶς ὁμιλεῖ καί δέν χρειάζεται νά ποῦμε περισσότερα. Τόσον ὁ ἀγαπητός καί σεβαστός Ἀδελφός μου, Μητροπολίτης, ἅγιος Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Γεώργιος, σκιαγράφησε σύντομα καί κατέθεσε τόν σεβασμό, τήν τιμή καί τήν ἀγάπη του πρός τό σεπτό πρόσωπο τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κωνσταντίνου, ὅσο καί οἱ Καθηγηταί καί οἱ ὑπόλοιποι ὁμιληταί, οἱ ὁποίοι εἶπαν τόσα πολλά καί τόσο σημαντικά καί οὐσιαστικά, ζωντάνεψαν μέσα μας, στή μνήμη μας καί στήν καρδιά μας, αὐτή τήν πολυπόθητη μορφή τοῦ σεπτοῦ Ἱεράρχη Κωνσταντίνου, πού εὐτυχήσαμε ὅλοι μας σχεδόν νά εἴμαστε πνευματικά του παιδιά.

Ἁγνός, ἀκέραιος, ἄκαμπτος, ἀφιλάργυρος, ἀγαθός, μέ παιδική ψυχή, μέ συμπόνοια. Ὅλες τίς ἀρετές τίς εἶχε. Καί εἶχε ἀκόμη καί τόν ζῆλον Ἠλιοῦ τοῦ Προφήτου, γεγονός πού τοῦ δικαιολογοῦσε μερικά πράγματα πού ἄλλοι δέν μποροῦσαν νά τά δικαιολογήσουν διαφορετικά. Γιατί λέει τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ γιά τόν Προφήτη Ἠλία: **«καί ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην».** Κατέσφαξε τούς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης ἀπό ὑπερβάλλοντα ζῆλο γιά τήν πίστη καί γιά τή λατρεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Τέτοια αἰσθήματα εἶχε ὁ ἀείμνηστος Κωνσταντῖνος, ὁ ὁποῖος κάποιες φορές ἦταν ὀξύς, ἀλλά ἐφήρμοζε τό Καινοδιαθηκικόν **«ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως, ἔλεγξον ἀποτόμως, ἐπιτίμησον».** Ὅλα αὐτά τά εἶχε κάποιες στιγμές. Ὅλη του ὅμως ἡ ζωή ἦταν ζωή ἀγάπης καί προσφορᾶς καί θυσίας.

Καταθέτω τή βαθύτατη εὐλάβειά μου πρός τό πρόσωπό του καί τό σεβασμό μου, γιατί εὐτύχησα ἀπό τά δεκαοχτώ μου χρόνια νά τόν γνωρίσω καί νά εἶναι ὁ Πνευματικός Πατέρας καί Ἐπίσκοπός μου. Καί στήν ἡλικία τῶν δεκαοχτώ χρόνων, ἐνῶ ἤμουν ἱεροσπουδαστής, γιά πρώτη φορά ἐπισκέφθηκα μαζί του τό Οἰκοτροφεῖο τῶν Θηβῶν. Ἔμεινα τότε ἐκστατικός καί ἔκθαμβος.

Ἦταν κάποιες μέρες πρίν ἀπό τήν ἔναρ-

ξη τῆς λειτουργίας καί ὁμολογῶ ὅτι κάθε φορά πού περνοῦσα ἀπό τήν Ἐθνική Ὁδό, πάντοτε ἔστρεφα τό βλέμμα μου ἐδῶ, γιατί τότε, πρίν ἀπό σαράντα χρόνια περίπου δέσποζε τό Οἰκοτροφεῖο ἐδῶ καί φαινόταν ἀπό τήν Ἐθνική Ὁδό. Ἀλλά ἦταν τόσα τά ὁποῖα εἶχα δεῖ ἐδῶ, σ᾽ αὐτό τό Ἵδρυμα, τό ὁποῖο τόσο πολύ ἐπιμελήθηκε, πού κατάλαβα ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός τά πάντα τά ἔκαμε γιά τά νειάτα καί γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς ἔκπτωτος πιά, ἀδικοδιωγμένος, κατέφυγε ἐδῶ, σ᾽ αὐτή τήν περιοχή καί κάναμε μαζί τά πρῶτα Χριστούγεννα στόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο τοῦ Συνοικισμοῦ. Ἐγώ Διάκος κι ἐκεῖνος Ἀρχιερεύς. Ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Νικόδημος λειτουργοῦσε στόν Μητροπολιτικό Ναό καί ὁ Μακαριώτατος, ὡς Πρωτοσύγκελλος, ἦταν κοντά του. Καί μετά, ἀφοῦ κάναμε τά Χριστούγεννα, μᾶς φιλοξένησαν μέ πολλή ἀγάπη σ᾽ ἕνα πολύ μεγάλο κτίριο, πολυόροφο γηροκομεῖο, καί εἴχαμε αὐτή τήν ἀναστροφή μέ τούς ἀνθρώπους αὐτούς, οἱ ὁποίοι στάθηκαν κοντά του στά χρόνια τῶν διωγμῶν.Τόσο που, τόν Μακαριώτατο Ἱερώνυμο τόν εὐχαρίστησε θερμά καί θέλησε νά τοῦ φιλήσει καί τό χέρι, ὅταν ἦταν στήν ἐπιθανάτια κλίνη, ἀπό τήν εὐγνωμοσύνη που ἐπί τριαντατρία (33) χρόνια τόν δέχθηκε στήν Ἐπαρχία του καί τοῦ ἔδειχνε ὅλη τήν ἀγάπη. Καί μπορῶ νά τό καταθέσω καί ἐγώ, γιατί δέν ἤθελα νά κρύψω αὐτό τό ὁποῖο πιστεύω κι αὐτό πού εἶχα μέσα μου. Ἔτσι, ἐρχόμουν κάθε καλοκαίρι νά δῶ αὐτόν τόν ἐξόριστο, αὐτόν τόν ἀντικανονικό,ὅπως τόν ἔλεγαν, τόν ἔκπτωτο κλπ. Μιλοῦσα τότε μέ τόν Σεβασμιώτατο Ἱερώνυμο καί ἔπαιρνα τήν ἄδεια καί τήν εὐλογία του. Ποτέ δέν μοῦ ἀρνήθηκε. Τόν εὐχαριστῶ, διότι μοῦ ἔδιδε τήν δυνατότητα νά ἀνακουφίζω αὐτόν τόν σεπτό Γέροντα.

Αὐτές ἦταν οἱ ἐπαφές μέ τή Θήβα. Ὅμως, εἶχα πολλές πληροφορίες καί ἀπό τόν ἀγαπητό μου Καθηγητή, τόν κ. Ἠλία Ματσαγγούρα, τόν κ. Ἠλία Στάθη πού ἐρχόταν στήν Καρδίτσα καί τόσους ἄλλους, γιά τό ἔργο πού εἶχε γίνει τά δώδεκα χρόνια ἐδῶ, στήν περιοχή Θηβῶν καί Λεβαδείας. Ἐγνώριζα πάρα πολλά ἀπό τήν ἀκάματη δραστηριότητά του, τά ὁποῖα ὅλα ἐπιβεβαιώθηκαν μέ αὐτά πού ἀκούστηκαν προηγουμένως.

Νά ξέρουμε βέβαια ὅτι δέν εἶχε ἀνάγκη ἀπό αὐτά τά εὔφημα καί ἀπ᾽ αὐτούς τούς ἐπαίνους ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης καί Γέροντάς μας Κωνσταντῖνος. Γιατί ἡ δόξα τήν ὁποῖα ἀπολαμβάνει στόν οὐρανό εἶναι ἄφθαρτη καί ἀσύλληπτη, ἐπειδή ἐδιώχθη **«ἕνεκεν δικαιοσύνης»** καί ὑπέμεινε αὐτή τήν ἀδικία καί τόν πόνο μέχρι τήν τελευταία στιγμή. Μή νομίσετε ὅτι δέν πονοῦσε. Εἶχε βαθύ πόνο, γιατί εἶχε ἀγαπήσει τήν πνευματική του Νύμφη, τήν Μητρόπολη τῆς Καρδίτσης. Τήν εἶχε ἀγαπήσει πάρα πολύ. Τοῦ ἐσύλησαν την Ἐπισκοπή του καί τόν πέταξαν ἔξω. Καί ὅσον ἀφορᾶ τά τοῦ ἑαυτοῦ του, δέν τά ὑπελόγιζε. Σκεπτόταν ὅμως τά πνευματικά του παιδιά καί εἴδατε ὅτι δέν σταμάτησε, δέν πέταξε τά παραδείγματά του, ἔχοντες αὐτή τήν βεβαιότητα ὅτι, μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ θά νικήσουμε στίς δύσκολες ἐποχές καί ὅτι, ὁ Κύριός μας διά τῶν Ἁγίων, διά τῶν μαρτυρικῶν Ἱεραρχῶν, θά βοηθήσει ὅλους μας, οὕτως ὥστε νά βγοῦμε ἀπό τήν ἠθική καί πνευματική κρίση.

Πρίν ἀφήσω τό βῆμα, θά ἤθελα νά συγχαρῶ θερμότατα τόν κ. Δήμαρχο καί τό Δημοτικό Συμβούλιο γι᾽ αὐτή τήν ἀπόφαση νά μετονομασθεῖ αὐτός ὁ δρόμος, ὁ ὁποῖος ἦταν γεμᾶτος ἀπό τόν ἱδρῶτα, ἀπό τούς κόπους, ἀπό τό δάκρυ καί ἀπό τό αἷμα αὐτοῦ τοῦ μαρτυρικοῦ Ἱεράρχη, νά ἐπαινέσω τόν κ. Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΚΑΛΟΚΤΕΝΗΣ» καί τό Διοικητικό Συμβούλιο γιά τήν ἀπόφαση νά κάνουν καί τήν προτομή του ἐδῶ, καθώς καί τόν Ἱεραποστολικό Σύλλογο καί ὅλους τούς Ἱεραποστολικούς Συλλόγους, οἱ ὁποῖοι συμπαρίστανται καί συνεχίζουν τό ἔργο τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου.

ΟΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΥΜΒΑΛΛΕΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

Ο Ναός του Αγίου Αθανασίου, του Αθωνίτου, στο Ορθόδοξο Πανεπιστήμιο της Κινσάσα, την ημέρα των εγκαινίων (5/7/2009)

Σ.Σ. Το Ινστιτούτο Ανάπτυξης Δυτικής Ελλάδος (ΙΝ.Α.Δ.Ε.) και η Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Αθήνα, μας προσκάλεσαν στο συνέδριο, που πραγματοποιήθηκε στο αμφιθέατρο «Γιάννος Κρανιδιώτης» του Υπουγείου Εξωτερικών, Ακαδημίας 1, Αθήνα, τη Δευτέρα, 28 Ιουνίου 2010 και ώρα 9:30 π.μ. με θέμα: «Μια νέα εποχή συνεργασίας ανάμεσα στην Ελλάδα και στις χώρες της Υποσαχαρικής Αφρικής».

Συμμετείχαν μέλη του ΙΝ.Α.Δ.Ε., εκπρόσωποι του Υπουργείου Εξωτερικών, ο εκπρόσωπος του Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής στην Αθήνα Μητροπολίτης Γέρων Αξώμης κ. ΠΕΤΡΟΣ, αντί του κανονικού εκπροσώπου Μητροπολίτη ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ

Ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ιγνάτιος τελεί τα εγκαίνια του ναού βοηθούμενος από Αγιορείτες Ιερομονάχους.

Η πρώτη θεία Λειτουργία μετά τα εγκαίνια του Ιερού Ναού.

κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, που απουσίαζε λόγω κωλύματος.

Μια ομάδα ομιλητών ασχολήθηκε με την: 1) οικονομική και πολιτική κατάσταση στις Υποσαχάριες χώρες και 2) η άλλη ομάδα με την ανθρωπιστική και αναπτυξιακή βοήθεια στις χώρες αυτές, όπου ως ομιλητής μεταξύ των άλλων συμμετείχε και ο Σεβ/τος Αρχιεπίσκοπος Κεντρώας Αφρικής κ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

Γλώσσες συνεδρίου: Ελληνικά και Γαλλικά με ταυτόχρονη διερμηνεία.

Ο Πρόεδρος του Ινστιτούτου Ανάπτυξης Δυτικής Ελλάδας κος Αθανάσιος Παπανδρόπουλος στον εναρκτήριο χαιρετισμό του στο Συνέδριο ανέφερε: Το ΙΝ.Α.Δ.Ε. είναι ένας φορέας της κοινωνίας των πολιτών, που μελετά ή προσπαθεί να προβάλει προβλήματα, που αφορούν κατά κύριον λόγο την Δυτ. Ελλάδα, αλλά και τον ευρύτερο, Ευρωπαϊκό, περιφερειακό χώρο.

Στο πλαίσιο αυτών των δραστηριοτήτων -οργανώθηκε αυτή η εκδήλωση σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την επιδίωξη- να φέρουμε πιο κοντά την Ελλάδα της ανάπτυξης σε μια αναπτυσσόμενη Ήπειρο, όπως η Αφρική, της οποίας το πιο σημαντικό κομμάτι είναι η Κεντρική Αφρική.

Όλοι γνωρίζετε ότι ζούμε σε μια παγκόσμια οικονομική κρίση. Η κρίση αυτή θα συμβάλει στο να φέρει μια παγκόσμια αναδιανομή του πλούτου, με ταυτόχρονη μετακίνηση των αναπτυξιακών δυνατοτήτων από τον αναπτυγμένο τώρα κόσμο στις αναπτυσσόμενες χώρες. Οι περισσότεροι από εσάς γνωρίζετε, ότι γίνεται πολύς λόγος σε παγκόσμιο επίπεδο από διαπρεπείς

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής κ. Ιγνάτιος με μαθητές στην Κανάγκα του Κογκό.

πολιτικούς κοινωνιολόγους για τις αναδυόμενες χώρες.

Στο πλαίσιο αυτό η ΑΦΡΙΚΗ, που είναι και αυτή μια αναδυόμενη Ήπειρος, θα παρατηρηθεί μια μεγάλη μετακίνηση επενδύσεων, η οποία ήδη είναι γεγονός. Αυτή θα συμβάλει και στον επανακαταμερισμό της εργασίας σε παγκόσμιο επίπεδο, όχι βέβαια χωρίς προβλήματα, νομισματικά, κοινωνικά ή πολιτικά. Όμως αυτό το οποίο είναι γεγονός, είναι η αναδιανομή του Παγκόσμιου πλούτου.

Στη συνέχεια έλαβαν το λόγο και άλλοι ομιλητές από την Ελλάδα και το Εξωτερικό.

Επειδή υπάρχει έλλειψη χώρου και η ύλη του συνεδρίου διαφέρει από την ύλη του «Ιεραποστολικού ταχυδρόμου», θα παρουσιάσουμε μόνο την ομιλία του Σεβ/του Αρχιεπισκόπου Κεντρώας Αφρικῆς κ. Ιγνατίου, η οποία έχει ως εξής:

Ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση. Πολύ ενδιαφέρουσα, αλλά ως αναφορά για το ανάλογο θέμα δεν μπορώ να είμαι, όπως οι ιθύνοντες. Η δική μας οπτική γωνία είναι κάπως διαφορετική. Συμπίπτομε ότι θέλουμε το καλό όλοι.

Έχω και μία επιφύλαξη. Χρόνια ακούμε για βοήθεια προς την Αφρική. Όλα αυτά δεν είναι απαλλαγμένα από ιδιοτέλεια.

Άλλοι βλέπουν με επιχειρησιακό βλέμμα την Αφρική, άλλοι με αισθήματα φιλανθρωπίας, άλλοι εξαντλούνται στα μεταφερόμενα τρόφιμα.

Στο χώρο όπου κινούμαι η Ορθοδοξία έχει βασικό σκοπό. Οι Ορθόδοξοι κληρικοί εξυπηρετούν πνευματικές ανάγκες. Σήμερα η Ορθοδοξία είναι το θησαυροφυλάκιο της διδασκαλίας του Χριστού. Δια μέσου των αιώνων η Ορθοδοξία διαφύλαξε την αλήθεια.

Εμείς είπαμε στον Αφρικανό: Κοίταξε λεφτά δεν έχουμε και στο λέμε από την αρχή. Αν έχεις προβλήματα οικονομικά, εμείς δεν θα σου τα λύσουμε, γιατί δεν έχουμε χρήματα. Όταν έχουμε, όσο έχουμε, θα σου το δώσουμε με όλη μας την καρδιά, χωρίς να περιμένουμε καμιά ανταπόδοση. Αλλά θα σου δώσουμε αυτό που έχουμε, δηλαδή «το Ευαγγέλιο». Οι Αφρικανοί ευχαριστιούνται και εμείς κάνουμε ακόμη μερικά δευτερεύοντα πράγματα.

Στα νεώτερα χρόνια ξεκίνησε την Ιεραποστολή ο π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος. Όταν εγκατέλειψε αυτόν τον κόσμο, ήταν μεγάλος στην ηλικία. Τον διαδέχθηκε ο π. Χαρίτων Πνευματικάκης. Αφού πήρε τη σύνταξή του ως ιεροκήρυξ, εξακολούθησε ως Ιεραπόστολος.

Από το 1981 πάω και έρχομαι στην Αφρική. Ήμουν 37 χρόνια Ιεροκήρυκας. Μπορώ να πω ότι αφοσιώθηκα πολύ στο χώρο του ΚΟΓΚΟ και του ΚΑΣΑΪ ανατολικού και δυτικού.

Με αφοσίωση έπεσα στη δουλειά για να συνεχίσω το έργο αυτό του π. Χρυσόστομου που ήταν 12-13 χρόνια εκεί με βάση την ΚΑΝΑΓΚΑ, η οποία δεν ήταν από τα πλουσιότερα μέρη του ΚΟΓΚΟ. Κάποιοι Έλληνες έλεγαν στον π. ΧΑΡΙΤΩΝΑ: «Καλά δεν βρήκες χειρότερο μερος να πας;»

Εκεί όμως εργάσθηκε ο π. ΧΑΡΙΤΩΝ, έκτισε ναό, Γυμνάσιο, Λύκειο και βγήκαν από εκεί νέοι, απλοί ευγενείς, φιλοπρόοδοι, διπλωμάτες, επιστήμονες. Αισθάνεσαι ότι οι φοιτητές έλαβαν μόρφωση και επιμόρφωση. Έγινε η ΚΑΝΑΓΚΑ ένας παραγωγικός, πνευματικός χώρος.

Συνεχίζω και εγώ καίτοι είμαι 81 χρό-

νων. Νομίζω τόσον εγώ, όσον και οι συνεργάτες μου, ότι εξυπηρετούμε γενικά τον άνθρωπο. Βλέπουμε μεταμορφώσεις μεταξύ των παιδιών, γιατί σήμερα στα εκπαιδευτήριά μας είναι 2000 εκπαιδευόμενοι, αγόρια και κορίτσια.

Έχομε ιδρύσει νηπιοτροφείο μέχρι Πανεπιστήμιο, Θεολογική σχολή και προχωρούμε σε άλλα τμήματα του Πανεπιστημίου στην ΚΙΝΣΑΣΑ, (πληροφορική, Γεωπονία και Ιατρική).

Η Ευρώπη τα είχε όλα και τα έχει ακόμη, αλλά δεν έχει όμως χαρά, ησυχία, ειρήνη, γαλήνη ψυχής. Οι πολίτες της δεν είναι ευχαριστημένοι, γιατί δεν έχουν καθαρή την Ορθόδοξη πίστη.

Η Ευρώπη αποστασιοποιείται από τις ρίζες της, δεν προχωρεί σύμφωνα με τις αρχές του Ευαγγελίου του Χριστού, βουλιάζει και οι μεγαλύτερες δυνάμεις της υφίστανται συρρίκνωση.

Εμείς θέλουμε να εξυπηρετήσουμε το ΚΟΓΚΟ Χριστιανικά, ηθικά, πνευματικά.

Άμα ελευθερωθεί από την άγνοια, τη μαγεία, την πλάνη, θα αξιοποιήσει όλα τα άλλα φιλανθρωπικά και ανθρωπιστικά, που θα προσφέρει η Ευρώπη και η Εκκλησία.

Από ένα σημείο νομίζω ότι κάπως διαφοροποιούμεθα από τους Οργανισμούς.

Δίνω μεγάλη σημασία στο Ιατρικό προσωπικό. Οι ευεργεσίες προς το λαό είναι πράγματι μεγάλες, αλλά δεν έχουν την ωριμότητα της Οργανώσεως και διατηρήσεως. Ένα πράγμα εύκολα το αρχίζεις, αλλά αν δεν έχει βιωσιμότητα, είναι άχρηστο.

Πρέπει να πω ότι στο χώρο μας υπάρχουν πάνω από 150.000 Κογκολέζοι, οι οποίοι έχουν υιοθετήσει την Ορθόδοξη πίστη.

Πρέπει να πω, ότι το κράτος του ΚΟΓΚΟ μας έχει προσέξει και συχνά ζητά τη γνώμη μας, σε πράγματα που μας αφορούν. Διότι εμείς στην πολιτική και την οικονομία της χώρας δεν ανακατευόμαστε. Ούτε και μας έχει ανάγκη σε αυτό, αλλά μας προσέχει ως πνευματικούς παράγοντες. Αυτό μας ικανοποιεί, γιατί αποτελεί καταξίωση της εκεί παρουσίας και εργασίας μας.

Που βρίσκεται τα χρήματα, μας ρωτούν.

Εμείς απαντούμε: δεν τα βρίσκουμε, μας βρίσκουν. Βοηθάει και η Εκκλησία της Ελλάδος, η οποία μισθοδοτεί τους ιερείς μας με (90) δολ. το μήνα. Αν λάβει υπ' όψιν κανείς ότι ένας ΚΟΓΚΟΛΕΖΟΣ πληρώνεται κάπου στα (60) με (90) δολ. το μήνα και ο ιερέας δεν παίρνει μόνο (90) δολ., αλλά συμπληρώνουμε το μισθό αυτό και εμείς.

Συνήθως τους δίνουμε 150 δολ. στον κάθε κληρικό και σε άλλους που κουράζονται στο λόγο και στην Ιεραποστολή προσθέτουμε και 50 ακόμη (200) δολ. Φυσικά δεν είναι το μεγαλύτερο, αλλά είναι άνετο για το ΚΟΓΚΟ.

Γιατί μαζί με αυτά τους δίνουμε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και άλλη στήριξη σε έκτακτες περιστάσεις, γέννες, κηδείες κλπ.

Επιπλέον κτίζουμε πέτρινους, περιποιημένους ναούς που θα αντέξουν και στο χρόνο και σε αξιώσεις αισθητικής, σύμφωνα με τη βυζαντική παράδοση και την τεχνοτροπία.

Από το 1981 που είμαι εκεί στην Αρχιεπισκοπή, έκανα 37 χειροτονίες κληρικών, αρκετοί των οποίων είναι εκπαιδευτικοί

στοιχειώδους ή μέσης εκπαιδεύσεως. Κτίστηκαν 14 οικίες κληρικῶν, 10 Σχολεία, από Νηπιαγωγείο μέχρι Πανεπιστήμιο και υπό ανέγερση είναι η Ιατρική Σχολή και η Πληροφορική.

Η Γεωπονική χρειάζεται μια τροποποίηση των κτηρίων. Βοηθούμε 91 φοιτητάς και φοιτητρίας, για να πληρώνουν τα δίδακτρά τους και να μπορούν να παρακολουθούν τα Πανεπιστημιακά τους μαθήματα. Ανοίγουμε πηγάδια στο ύπαιθρο, όπου χρειάζονται. Έχουμε (4) ραδιοφωνικούς σταθμούς, ένα αυτοκίνητο ασθενοφόρο, το οποίο παίρνει «φωτιές», πάει και έρχεται. Εξυπηρετεί ασθενείς και ένα κλιμάκιο Ιεραποστολικό στην ΚΑΝΑΓΚΑ με (9) αφιερωμένες αδελφές, εκπαιδευτικούς ή νοσηλεύτριες.

Όλες οι παροχές αυτές γίνονται δωρεάν.

Πρέπει να πω ότι στα Σχολεία μας σπουδάζουν πάνω από 1200 παιδιά, τα οποία δεν πληρώνουν τίποτα.

Διευκολύνονται στα αναγνώσματά τους, στα βιβλία τους, στα Αγγλικά κλπ. Δωρεάν επίσης τους δίδεται και ένα γάλα και βιταμινούχες ουσίες, που για πολλά παιδιά είναι το μόνο σιτηρέσιο της ημέρας.

Στα σχολεία οι αφιερωμένες ιεραπόστολοι δεν σκέπτονται μόνον τα κεκτημένα δικαιώματα. Έχουν το νου τους μόνο στην προσφορά. Να σας πω ότι πληρώνουν τα τροφεία τους από την τσέπη τους, καθώς και τα φάρμακα, τη νοσηλεία και τις μετακινήσεις τους. Πόσες ζωές σώζουν αυτά τα πρόσωπα!

Στα σχολεία όλα δωρεάν τους τα προσφέρουμε. Ρόφημα, μεσημεριανό, διδασκαλία, ακόμη και τα εισιτήρια για να πάνε και να έρθουν στα πέρατα της Αρχιεπισκοπής. Το Κογκό είναι ίσο με 17 Ελλάδες. Για να ταξιδεύσει ένας φοιτητής στους δικούς του, χρειάζεται δύο και τρία αεροπλάνα από 150-500 δολ. το λιγότερο.

Και γιατί να πάρουμε από την επαρχία φοιτητές;

Δεν μπορούμε να πάρουμε από την ΚΙΝΣΑΣΑ; Μπορούμε και θα έχουμε ολιγότερα έξοδα. Το σχέδιο είναι να ενώσουμε αυτό το κράτος. Να έχουν παντού την ίδια προσευχή, την ίδια υμνολογία, την ίδια μουσική. Να συνδέονται μεταξύ τους, να πέσουν τα φράγματα και τα μεσότοιχα των φυλετικών διαφορών, που είναι διαφορές σκληρότερες απ᾽ ότι είναι οι άσπροι και οι μαύροι. Γίνεται ένας μεγάλος αγώνας, για να ενωθεί αυτό το έθνος, να μη μαλώνουν και να μη σκοτώνονται μεταξύ τους. Αν υπάρχει μια ενιαία γραμμή, ορθόδοξη θεολογία και λόγος Ευαγγελίου, θα φωτίζονται και τα άκρα. Κογκό δεν είναι μόνο το κέντρο.

Ότι μαθαίνουν στο κέντρο, τα μεταφέρουν στους ομοεθνείς τους στα χωριά τους, ακόμη και στα δάση, όπου ζουν οι δικοί τους.

Έτσι δεν πληρώνουμε μόνο το εισιτήριό τους, αλλά και την Ιεραποστολή που κάνουν και διαφωτίζουν με την Ορθόδοξη πίστη και τους άλλους ιθαγενείς.

Καλά που τα βρίσκετε τα χρήματα συνεχίζουν να με ερωτούν. Κυριολεκτώ, από το λαό, από τους φίλους τους προσωπικούς και τους συλλόγους που με πρωτοβουλία κάποιων ζηλωτών χριστιανών ορθοδόξων δημιουργούνται και αυξάνουν στην πατρίδα μας.

Το Πανεπιστήμιο, για να στηθεί, κόστισε πάνω από 3.000.000 δολ. και κτίστηκε σε λιγότερο από 2½ χρόνια. Πότε έγινε; Και πως έγινε; Πώς συγκεντρώθηκαν τα

τεράστια αυτά ποσά; Δεν μπορώ να σας πω.

Θα σας πω ένα περιστατικό, για να λάβετε και μια εικόνα. Σε ζητάνε στο γραφείο, Σεβ/τε.

Αμέσως κατέβηκα και βρέθηκα μπροστά σε μία οικογένεια. Ο πατέρας, η μητέρα και μία αδελφή Νοσοκόμος, η κόρη τους. Μου λένε: Σεβ/τε μάθαμε ότι κτίζετε. Πουλήσαμε ένα εξοχικό που είχαμε και σας φέρνουμε τα χρήματα. Δεν ξέρω το όνομά τους. Να είναι ευλογημένοι.

Πέρσι είχα έλθει στη Λάρισα. Χτυπούν την πόρτα μου. Απαντώ, εμπρός και μπαίνει ένας Κύριος. Τον γνώριζα, ήταν εκπαιδευτικός. Έμαθα ότι χτίζετε και φέρνω τον οβολόν μου. Ο οβολός του ήταν (60.000) δολ. Δεν θέλω ούτε απόδειξη, ούτε να το ξέρει κανείς. Παρακαλώ τέτοιες προσφορές έχουμε.

Μου λένε κάνετε έργα και εμένα το μυαλό μου πάει σ᾽ αυτές τις περιπτώσεις, μέχρι τη γερόντισσα που θα βγάλει το μαντήλι της και θα ξεδιπλώσει ένα εικοσάρικο. Έχω 20€. Πάρτε τα για τα έργα σας.

Τώρα έχω μια σοβαρή απασχόληση. Θέλω να πάρω μια συσκευή για το Πανεπιστήμιο

Ένας φίλος μου είναι καθηγητής του Πανεπιστημίου του Πολυτεχνείου. Είχε την καλοσύνη, ανεζήτησε, ανεύρε τον τύπο του μηχανήματος και μου λέει το μηχάνημα κοστίζει 16.000 €. Θα προσπαθήσουμε να τα βρούμε. Αλλά τον είδα ότι είχε δισταγμούς. Λέω, ακούστε: Ξέρω τη σπουδαιότητα αυτού του μηχανήματος, τον Οκτώβριο πρέπει να στηθεί στο Πανεπιστήμιο. Εάν τυχόν δεν θα βρείτε τα χρήματα, θα πάρω από αλλού, από εκείνα που μου έδωσαν για να χτίσω εκκλησία και θα πω: Θα αργήσει να χτιστεί ο Ναός, το μηχάνημα πρέπει να μπει, εφ᾽ όσον αυτό συμβάλλει στην πρόοδο των φοιτητών.

16.000 € τι είναι; Γι᾽ αυτό το πράγμα που μπορεῖ να ανορθώσει τα αφρικάνικα παιδιά.

Να δείτε τι δίψα έχουν. Τι ατμόσφαιρα υπάρχει στις αίθουσες τις διδασκαλίας με αγάπη για τη μόρφωση, με διάλογο. Αυτό το κλίμα ενδιαφέροντος δεν υπάρχει στα Πανεπιστήμια της Ελλάδος, το έχουν ξεχάσει. Θαυμάζεις τις ιδέες και τα νοήματα που έχουν αυτά τα παιδιά στο μυαλό τους και ελπίζεις βάσιμα ότι θα είναι πρόσωπα που θα έχουν λόγο στην κοινωνία του ΚΟΓΚΟ.

Η δεύτερη δυσκολία μου είναι να προλάβω σ᾽ ένα χρόνο να χτίσω την Ιατρική Σχολή. Αλλά πλήρη Ιατρική Σχολή δεν είναι απλό. Πρέπει να έχεις αίθουσες διδασκαλίας, αίθουσες εξετάσεων, κλινική, αμφιθέατρο, Σχολή αδελφών Νοσοκόμων και χώρο διαμονής των αδελφών Νοσοκόμων.

Τα λέγαμε με ένα καθηγητή της Ιατρικής που προτίθεται να έλθει από του χρόνου, τον Οκτώβριο ν᾽ αναλάβει τη Δ/νση και τη διδασκαλία μαζί με τη βοηθό του και (4) μαθητές του, για να ξεκινήσει η Σχολή και ο οποίος δηλώνει: Δεν θα πάρω ούτε ένα ευρώ. Θα προσφέρω ό,τι μπορώ. Συγκεκριμένα είναι ο έξοχος άνθρωπος ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ, τον οποίον έχουν επαινέσει πνευματικές διάνοιες του εξωτερικού.

Του απάντησα: Να γίνει ό,τι θέλετε, δεν αναμειγνύομαι στα θέματα της διδασκαλίας της Ιατρικής, αλλά το κτίριο θα γίνει.

Και τώρα πρέπει να αναζητώ, να βγω έξω.

Μου λένε ότι θα με βοηθήσουν....

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟΝ ΟΜΙΛΟ ΜΑΣ ΤΡΙΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΝΙΓΗΡΙΑΣ

Την Κυριακή, 20η Ιουνίου 2010, είχαμε την ευκαιρία να μας επισκεφτούν στα γραφεία της Ιεραποστολής κατά τον πρωϊνό καφέ τρεις Μητροπολίτες, ιεραπόστολοι στην Αφρικανική γη, από εκείνους τους ανθρώπους που έβαλαν ως σκοπό της ζωής τους την περίφημη εκείνη εντολή του Θεανθρώπου: **«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη...»** Οι Μητροπολίτες αυτοί είναι Ιεραπόστολοι με θυσιαστική αγάπη που δεν υπολογίζουν κόπους και κινδύνους και διακρίνονται για την εργατικότητά τους και το οργανωτικό τους πνεύμα.

Ήταν οι Μητροπολίτες: ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ και έξαρχος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας στην ΑΘΗΝΑ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ο Επίσκοπος ΚΑΝΩΠΟΥ και Ηγούμενος στην Ιερά Μονή Αγίου ΣΑΒΒΑ του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ και ο Μητροπολίτης ΝΙΓΗΡΙΑΣ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

Προηγουμένως στη θεία Λειτουργία, στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου Κυψέλης, ιερούργησε ο Σεβ/τος ΝΙΓΗΡΙΑΣ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, συμπροσευχόμενοι οι δύο άλλοι Αρχιερείς και συλλειτουργούντες δύο Αρχιμανδρίτες.

Μετά το πέρας της θείας Λειτουργίας τους Αρχιερείς και τους Αρχιμανδρίτες υποδεχθήκαμε με χαρά στον Όμιλό μας.

Προσφέρθηκαν κεράσματα και μετά το καθιερωμένο Κυριακάτικο πρωϊνό μήνυμα του φιλόλογου κ. Θ. ΒΓΟΝΖΑ, ο πρόεδρος του Όμίλου προσεφώνησε τους Αρχιερείς και τους ευχαρίστησε για την άφιξη και την ευλογία τους στον Ομιλό μας. Παράλληλα τους παρακάλεσε, όπως μας μεταφέρουν μηνύματα ιεραποστολικά και μάλιστα σχετικά με προσωπικές εμπειρίες τους.

Οι δύο Αρχιερείς κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ και κ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ συνοπτικά έδωσαν τον χαιρετισμό τους και παραχώρησαν στον Μητροπολίτη ΝΙΓΗΡΙΑΣ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ το λόγο, ο οποίος ανταποκρίθηκε ως ακολούθως:

Σεβ/τέ, άγιε ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ και έξαρχε του Πατριαρχείου... στην ΑΘΗΝΑ. Σεβ/τε άγιε ΚΑΝΩΠΟΥ και Ηγούμενε του Πατριαρχείου στην ιερά μονή Αγ. Σάββα.

Κύριε Πρόεδρε,

Αγαπητοί φίλοι και φίλες

Πραγματικά νιώθω ιδιαίτερη χαρά που μετά από ένα μεγάλο διάστημα τα κατάφερα.

Αξιώθηκα για 2η φορά να σας επισκεφτώ, να βρεθούμε στον χώρο αυτό.

Ευχαριστώ τον Έξαρχο της Εκκλησίας μας και τον κ. Πρόεδρο, για την πρόσκληση την σημερινή και την ευκαιρία αυτή που μου δόθηκε.

Ευχαριστώ το Θεό για την ευκαιρία που μου έδωσε να αξιώσει εμένα πρώτιστα, και την χαρά της κοινωνίας μέσα στον χώρο που οι περισσότεροι από εσάς εκκλησιάζεστε, σε ένα χώρο ο οποίος κουβαλάει τις αγωνίες της Εκκλησίας της Αλεξανδρείας, αλλά και των φίλων της, τους αγώνες και τις αγωνίες για την διάδοση του Ευαγγελίου.

Αγώνες και αγωνίες που εντάχθηκαν στα χρόνια που ακολούθησαν τον 2ο παγκόσμιο πόλεμο που, όπως ξέρουμε, τότε πλέον άρχισε δειλά-δειλά η Εκκλησία της Αλεξανδρείας να ανακαλύπτει, να επανακαλύπτει καλύτερα ένα χαμένο κομμάτι του εαυτού της, της ταυτότητάς της, που ήταν η έξοδος προς τα Έθνη τα ευρισκόμενα κάτω από την Σαχάρα. Τα έθνη αυτά μέχρι τότε δεν είχαν γνωρίσει το Πνεύμα της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Δεν θα πούμε ότι δεν είχαν γνωρίσει ή είχαν ακούσει περί Χριστού. Δεν είχαν ακούσει για τον Χριστό. Δεν είχαν ακούσει για την Εκκλησία, αλλά στις περισσότερες Αφρικανικές χώρες και κυρίως στις Υποσαχάριες το μήνυμα δόθηκε από τις Εκκλησίες εκείνες δηλαδή από τους Ρωμαιοκαθολικούς, τους Αγγλικανούς και τους Προτεστάντες, που αποτέλεσαν, αν δεν κάνω λάθος, το δεκανίκι της Αποικιοκρατίας σε χρόνια δύσκολα για την Αφρική.

Μεταφέρω την αγάπη και τις προσευχές της τοπικής Εκκλησίας της δικιάς μας. Δηλαδή της Εκκλησίας της Νιγηρίας, των Ορθόδοξων πιστών που βρίσκονται στην Νιγηρία, στην Δημοκρατία του Μπενίν.

Συνοπτικά θα αναφερθώ στις προσπάθειες από την προηγούμενη επίσκεψη μέχρι τώρα, για να σας θυμίσω αυτά με τα οποία με αρκετή δυσκολία και με την χάρη του Θεού προσπαθούμε να οργανώσουμε στον χώρο αυτό.

Θα ξεκινήσω από κάποια στοιχεία που αφορούν την Εκκλησία. Θα φρεσκάρω την μνήμη σας. Οι Ορθόδοξοι πιστοί είναι οργανωμένοι περίπου σε 40 ενορίες και κοινότητες, διάφορες αριθμητικά. Τρεις (3) ενορίες βρίσκονται στο Τόγκο, έξη (6) βρίσκονται στην Δημοκρατία του Μπενίν και οι υπόλοιπες βρίσκονται στην Νιγηρία που μέχρι πρόσφατα η Ιεραποστολή της Εκκλησίας είχε περιοριστεί στην Ανατολική Νιγηρία.

Δημιουργούνται οι πρώτες κοινότητες και με τη χάρη του Θεού, πηγαίνοντας την άλλη εβδομάδα και ανάλογα με το μέγεθος των βροχών, πρέπει να θεμελιώσω και τον πρώτο ναό, επ' ονόματι του Αγίου Χαραλάμπους και του Αγίου Αθανασίου. Είναι μια κοινότητα θα έλεγα με πολύ ενθουσιασμό. Ήδη στίς περιοχές γύρω υπάρχει αίτημα από τοπικούς φορείς και από εκπροσώπους της τοπικής αυτοδιοίκησης, αλλά και από παραδοσιακούς άρχοντες, φύλαρχους, βασιλείς να αποσταλούν κήρυκες στα χωριά τους για να τους κατηχήσουν και να δημιουργηθούν οι πρώτες Χριστιανικές κοινότητες.

Υπάρχει ανάπτυξη σε άλλες φυλές στο Δέλτα του Νίγηρα και εκεί το έργο προχωρεί με αρκετή δυσκολία, αιτία οι πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες στο Δέλτα.

Με το κίνημα ανεξαρτησίας που υπάρχει, καθιστούν δύσκολο το έργο το δικό μας, όχι τόσο της Εκκλησίας, όσο το προσωπικό· Και τι εννοώ: Καθίσταται δύσκολη η παρουσία μου και προβληματική, γιατί στα μέρη εκείνα γίνονται πάρα πολλές απαγωγές. Η αστυνομία, οι τοπικές αρχές και η Ελληνική Πρεσβεία, αλλά και οι ορθόδοξοι της περιοχής, κάποιες φορές με αποθαρρύνουν, ή μου συστήνουν να είμαι πολύ προσεκτικός και σας επαναλαμβάνω, υπάρχουν πάρα πολλές απαγωγές για λύτρα.

Ξεκίνησαν αυτές οι καταστάσεις σαν κάποια μορφή πίεσης προς την Κυβέρνηση, με απαγωγές προσώπων πετρελαϊκών εταιριών, αλλά τώρα δυστυχώς έχουν ξεφύγει από τα όρια και γίνονται απαγωγές με σπείρες διαφόρων προσώπων και φυσικά μόνο και μόνο για χρήματα.

Υπάρχει επίσης ανάπτυξη Ιεραποστολική και σε μια άλλη περιοχή, στην πολιτεία ΕΝΤΟ στο BENIN CITY «Δημοκρατία του Μπενίν», που ήταν μια από τις παλαιότερες αυτοκρατορίες. Πάει πολλές εκατοντάδες χρόνια πριν, ίσως και προ Χριστού, με πάρα πολύ πλούτο, πλούτο πολιτιστικό και κουλτούρα. Αυτή εξαφανίστηκε στα 1800 και στα 1900 από τους Άγγλους.

Όπως συμβαίνει και με τα Ελγίνεια μάρμαρα τα δικά μας. Όλος ο πλούτος των βασιλέων του Μπενίν βρίσκεται στο Βρετανικό Μουσείο και δεν τα βιώνουμε μόνο εμείς, πολλοί λαοί τα βιώνουν αυτά και στην Αφρική το ίδιο πράγμα συμβαίνει.

Προχωράει το Ιεραποστολικό έργο και στην Δημοκρατία του Μπενίν. Εκεί αυτές οι 6 Ενορίες πορεύονται καλά, χωρίς να δίνουμε έμφαση τόσο στην αριθμητική ανάπτυξη σε αυτή την φάση των Ενοριών. Φροντίζουμε για την πνευματική τους ανάπτυξη, να δημιουργηθούν πολύ γερά θεμέλια. Δεν προχωράμε σε μαζικές εισόδους άκριτα μέσα στην Εκκλησία, αλλά προσπαθούμε στο μέτρο που μπορούμε να είμαστε συνεπείς και προσεκτικοί.

Στην Δημοκρατία του ΜΠΕΝΙΝ λειτουργεί ένα μικρό ησυχαστήριο, της Αγίας Σκέπης.

Έχει μια Γερόντισα αφρικανή, υπάρχει και μια άλλη, η οποία είναι υπέργηρη και έχει προβλήματα με το βάδισμα και με την όραση. Είναι πάνω από 80 χρονών. Κάποιες φορές έρχεται και μια Γαλλίδα μοναχή από κάποιο Ορθόδοξο Μοναστήρι της Γαλλίας και βοηθά. Η Γερόντισα Μαρία έχει ξεκινήσει ένα ίδρυμα και προστατεύει πολλούς άπορους αόμματους, τους οποίους διδάσκει. Έμαθε καλαθοπλεκτική και έτσι οι άνθρωποι δεν ζουν από την φιλανθρωπία, αλλά πουλούν τα εργόχειρά τους και εκείνη φροντίζει για κάποια ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και την διατροφή τους.

Το ίδρυμα αυτό κατέρρευσε, αλλά πάλι με τη χάρη του Θεού παρουσιάστηκε μια κυρία από το Λονδίνο, η οποία μας το αποκατέστησε και έχουμε ένα πολύ ωραίο ίδρυμα. Αυτή τη στιγμή είναι ολοκαίνουργο. Οι ενορίες εξυπηρετούνται από 6 ιερείς. Ο Αρχιερατικός επίτροπος είναι ένας αξιόλογος κληρικός που είναι επίκουρος καθηγητής της Σχολής, στην έδρα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Στην περιοχή εκεί κτίστηκαν 11 σχολεία. Υπάρχει Σεμινάριο Γαλλόφωνο, το οποίο έχει γύρω στους 20 φοιτητές. Δεν είναι εγκατεστημένοι, δεν ζουν μόνιμα, δεν υπάρχει οικοτροφείο, αλλά έχει σύγχρονους τρόπους εκμάθησης.

Τα μαθήματα γίνονται κάθε Σάββατο και κάθε 15 ημέρες έρχονται με τις εργασίες κ.λ.π.

Στην Νιγηρία υπάρχει το Αγγλόφωνο Σεμινάριο του Αγίου Αντωνίου.

Ελπίζω να δώσει δύναμη ο Θεός και να ανοίξει τους δρόμους εκείνους που θα το μετατρέψουν, σε μια πολύ καλή Θεολογική Σχολή στην Δυτική Αγγλόφωνη Αφρική.

Είμαι υπέρ της άποψης πάντα της αποκέντρωσης. Δηλαδή δεν μπορεί να λειτουργεί μόνο μια Πατριαρχική Σχολή π.χ. στην

Κένυα. Είναι ανάγκη να δημιουργηθούν μερικές Αγγλόφωνες ή Γαλλόφωνες, ώστε να υπάρξει μία αποκέντρωση.

Ας μη ξεχνάμε τη διαφορά ανάμεσα στην Ανατολική και Δυτική Αφρική, σε κουλτούρα, σε νοοτροπίες και νομίζω ότι είναι απαραίτητο. Το Σεμινάριο αυτό στηρίχτηκε από πολλούς και στηρίζεται από αρκετούς Ελλαδίτες Μητροπολίτες με τη συνδρομή των οποίων λειτουργεί απρόσκοπτα και το Οικοτροφείο και όλα.

Στην Δημοκρατία του Τόγκο είναι ένα καινούργιο Ιεραποστολικό έδαφος για εμάς.

Η 1η εκκλησία, αφιερωμένη στην Παναγία, χτίστηκε με δαπάνες του Καθηγητή της Μικροβιολογίας κου ΠΙΠΕΡΑΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, που έχει γράψει κάποια αγιογραφικά μελετήματα. Αυτός και η κόρη του μας έδωσαν την ευλογία να έχουμε τον πρώτο Ορθόδοξο Ναό. Ελπίζουμε να βρίσκεται στο τέλος τώρα ο Ναός. Ένα Ιεραποστολικό κέντρο υπάρχει σε απόσταση 70 χιλιόμετρα, στο οποίο προσπαθούμε τώρα να κτίσουμε. Λειτουργεί σχολείο Δημοτικό, Γυμνάσιο, αλλά κάτω από ελενίτ και ξύλο και ελπίζουμε με τη χάρη του Θεού να τα καταφέρουμε στο άμεσο μέλλον, ή όποτε ο Θεός θέλει.

Όπως ανέφερε και ο κύριος πρόεδρος είναι δύσκολες οι καταστάσεις και δύσκολες οι συγκυρίες που μπορούν να μας κάμψουν και να μας απογοητεύσουν.

Σίγουρα είναι στιγμές που όλους μας και εγώ τουλάχιστον ομολογώ για τον εαυτόν μου, με πιάνει πανικός, όταν πλησιάζει το τέλος του μήνα και σκέπτεται κανείς την μισθοδοσία των κληρικών, των δασκάλων.

Στη Νιγηρία τα σχολεία τα συντηρεί αποκλειστικά η Μητρόπολη.

Τα δύο Σχολεία είναι πολύ ωραία. Στο ένα θα εγκαινιαστούν οι εγκαταστάσεις το συντομότερο. Το ένα σχολείο έχει 260 παιδιά και το άλλο 200:

Κάποιες φορές με πιάνει πραγματικό άγχος, αλλά έρχομαι και λέω: **«Πότε κανείς αφέθηκε να πέσει τόσο χαμηλά από το Θεό;»**

Αυτό το έργο που όλοι υπηρετούμε, όποιοι και αν είμαστε όπου και αν βρισκόμαστε δεν ξεκίνησε από εμάς.

Κανείς από εμάς δεν είναι τόσο εγωιστής, τόσο εωσφορικά σκεπτόμενος, ώστε να θεωρεί ότι εμείς λειτουργούμε και εμείς εκτελούμε.

Ο πρώτος Μέγας και πραγματικός Ιεραπόστολος είναι ο ίδιος ο Χριστός.

Εμείς όπως μοιραζόμαστε την Γενική Ιεροσύνη του Χριστού, έτσι μοιραζόμαστε και την εντολή για κήρυγμα και αποστολή.

Κάποιοι καλύτερα, κάποιοι λιγότερο, κάποιος μπορεί να βάλει ένα μικρό θεμέλιο, κάποιος μπορεί να κτίσει μία ολόκληρη κολώνα. Αυτό είναι τελείως αδιάφορο στα μάτια του Θεού.

Νομίζω ότι λειτουργούμε και στεκόμαστε το ίδιο, εφόσον ό,τι κάνουμε, το κάνουμε με καθαρή καρδιά και με ζεστασιά.

Θυμάμαι, είπατε κ. Πρόεδρε να αναφέρω προσωπικές εμπειρίες. Η εμπειρία που μπορώ να μαρτυρήσω, για τα όσα περίεργα και θαυμάσια και καταλυτικά συμβαίνουν την κρίσιμη στιγμή.

Γνωρίζω ο καθένας από εμάς έχει τέτοιες εμπειρίες από το χέρι του Θεού στην ζωή του.

Εκείνο που μου μένει αξέχαστο και δεν πρόκειται ποτέ μα ποτέ να λησμονήσω είναι τα χρόνια τα ιερατικά μου στην Νότια Αφρική, όπου σπούδαζα. Υπηρετούσα στο Ναό των Αγίων Αναργύρων. Ήταν ο μόνος Πατριαρχικός Ναός, δεν ήταν Κοινοτικός. Εμένα με πλήρωνε η Μητρόπολη. Έπαιρνα τα λιγότερα χρήματα από τους άλλους ιερείς. Δεν είχα τα προνόμια που είχαν οι άλλοι ιερείς οι Κοινοτικοί, αλλά ταυτόχρονα ήμουν και φοιτητής στη Θεολογική Σχολή στη Θεσσαλονίκη και έφευγα Ιανουάριο,

Ο Σεβ/τος κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Μητροπολίτης ΝΙΓΗΡΙΑΣ διερχόμενος εξ ΑΘΗΝΩΝ στις 23-11-2006, τέλεσε τη θεία Λειτουργία στον Άγιο ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΚΥΨΕΛΗΣ. Συμπροσευχόμενος παρέστη ο νυν μακαριστός Γέροντάς μας Σεβ/τος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ. Στιγμιότυπα την ώρα του καθαγιασμού των τιμίων δώρων. Ευλογημένες στιγμές, γεμάτες πίστη και ευλάβεια.

Ιούνιο και Σεπτέμβριο για τις εξετάσεις. Είχα κάποιο φίλο πληρεξούσιο, που μου έπαιρνε τα βιβλία και μου τα έστελνε με την Ολυμπιακή.

Για να μη σας κουράζω, θυμάμαι ότι επρόκειτο να φύγω για την εξεταστική περίοδο. Είχα διαβάσει πάρα πολύ τα μαθήματα, για τις τελευταίες περιόδους. Ήταν Πέμπτη και έφυγα από τη Μητρόπολη στην οποία ήμουνα Γραμματέας και λαμβάνω ένα τηλεφώνημα από την Ολυμπιακή ότι:

Πατέρα Αλέξανδρε, το εισιτήριό σας πρέπει να έρθετε το απόγευμα μέχρι τις 5 να το πάρετε, διότι εάν δεν έρθετε, θα πρέπει να το ακυρώσουμε. Αύριο είναι η πτήση. Φυσικά είπα ναι θα έρθω. Το εισιτήριο στοίχιζε, αν δεν κάνω λάθος, 2000 ράντ.

Στην τσέπη μου δεν είχα περισσότερα από 20 και δεν υπήρχε προοπτική να έρθουν από κάπου και δεν είχα βοήθεια για την συγκεκριμένη περίπτωση από την Μητρόπολη.

Βέβαια ομολογώ ότι την ώρα που οδηγούσα για να γυρίσω από την Μητρόπολη στο σπίτι, στο Ναό προηγουμένως δάκρυσα. Τώρα είπα είμαι στο τέλος, τι να κάνω; Θα καθυστερήσω, αλλά δεν θα πεθάνω. Θα τηλεφωνήσω στην Ολυμπιακή ότι ακυρώνεται.

Ανοίγω την πόρτα του σπιτιού και βλέπω έναν φάκελο με ένα χαρτί δακτυλογραφημένο, χωρίς όνομα και υπογραφή. Ένα μικρό δώρο για το ταξίδι σας. Βλέπω την προσπάθειά σας και σας ευχαριστώ για ότι κάνετε για την ενορία μας.

Μέχρι τώρα δεν ξέρω ποιός ήταν.

Ξέρω ότι ήταν 2000 ράντ κάπου όσο και το εισιτήριο.

Ρωτήσατε για προσωπικές εμπειρίες κ. Πρόεδρε. Προσωπικά αυτή τη συγκεκριμένη στις τόσες πολλές, δεν μπορώ ποτέ να την ξεχάσω και κάθε φορά που νιώθω απελπισμένος (είναι μεγάλη αμαρτία να χάνει κανείς την ελπίδα του). Υπάρχουν πολλές δύσκολες περιπτώσεις. Όταν είσαι μόνος είναι διαφορετικά, όταν πρέπει να θρέψεις ανθρώπους, πρέπει να ζήσουνε οικογένειες, δάσκαλοι, Ιερείς, τα παιδιά που σπουδάζουν, οι φοιτητές, οι Λαϊκοί στην Μητρόπολη από τον κηπουρό μέχρι τον οδηγό, δεν κάνουν ιεραποστολή, αλλά πρέπει να ζήσουν. Το τι μπορεί να συμβαίνει στα οικονομικά της Μητρόπολης αφορά εμένα και όχι τον εργαζόμενο.

Πιστεύω ότι θα περάσει αυτή η κρίση και ταυτόχρονα με το πέρασμα αυτής της Οικονομικής κρίσης εύχομαι να περάσει και η άλλη κρίση που όλοι βιώνουμε παγκόσμια. Είναι η Πνευματική κρίση, μια κρίση αξιών, μια κρίση θεσμών.

Σας ευχαριστώ θερμότατα. Δεν θέλω να σας κουράσω περισσότερο.

Να ευχαριστήσω για άλλη μία φορά για την φιλοξενία σας και να ζητήσω τις ευχές και τις προσευχές σας. Να ευχηθώ σε όλους σας, υγεία, δύναμη πολλή να αντιμετωπίζετε εσείς και όλοι μας τα προβλήματα, τα οποία ο Θεός επιτρέπει στον καθένα από εμάς να εμφανίζονται.

Κανείς από εμάς δεν είναι από σίδερο, κανείς δεν είναι αθάνατος και κανείς δεν είναι άπειρος. Είμαστε όλοι μας πεπερασμένοι.

Κάποτε πρέπει όλοι μας να συνηθίσουμε να συνειδητοποιούμε και την ιδέα της ασθένειας και την ιδέα του θανάτου. Όλα αυτά είναι μέσα στο πρόγραμμα, δύσκολα αλλά έτσι είναι.

Όλοι να έχουμε μια σωστή προσέγγιση και να ευχόμαστε Χριστιανικά να είναι τα τέλη μας όλων μας ανώδυνα και ειρηνικά. Καλό καλοκαίρι σε όλους, σε εσάς και στα παιδιά σας.

Όσοι δεν πάτε διακοπές δεν πειράζει, κοιτάξτε να βρείτε ένα τρόπο να ξεκουράσετε το πνεύμα σας εκεί που βρίσκεστε και θα έρθουνε και καλλίτερες ημέρες.

Ευχαριστώ.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΓΗΡΙΑΣ

Προς το Δ.Σ
Πανελληνίου Χριστιανικού Ομίλου
Ορθοδόξου Ιεραποστολής
Τρυγόνος 3
Αθήνα

29 Ιουνίου 2010

Αγαπητοί φίλοι,

Με την επιστολή μου αυτή θα ήθελα να σας εκφράσω τις από καρδιάς ευχαριστίες μου για την ευκαιρία που μου δώσατε να βρεθώ κοντά σας την Κυριακή 20 Ιουνίου και να σας καταστήσω κοινωνούς των ιεραποστολικών προσπαθειών που αναπτύσσονται στη Νιγηρία, το Μπενίν και το Τόγκο.

Συνάμα δε να σας εκφράσω και τη βαθιά ευγνωμοσύνη της Εκκλησίας που παροικεί στη Νιγηρία, για τη στήριξη των προσπαθειών αυτών με το ποσό των δύο χιλιάδων (2000) ευρώ. Τα χρήματα αυτά θα διατεθούν για την απρόσκοπτη λειτουργία των σχολείων της Εκκλησίας μας που στοχεύουν στην ελεύθερη πρόσβαση στη γνώση των οικονομικά αδύνατων παιδιών, σε χώρους ανθρώπινους και αξιοπρεπείς, πέρα από θρησκευτική ή δογματική τοποθέτηση.

Προσεύχομαι από καρδιάς, ο Κύριος να σας χαρίζει υγεία και μακροημέρευση, στηρίζοντας τη ζωή και το πολύπλευρο και πολυσήμαντο ιεραποστολικό σας έργο, εκζητώντας τις δικές σας θερμές προσευχές.

Με ευχαριστίες, ευγνωμοσύνη και τιμή

Ο Μητροπολίτης Νιγηρίας Αλέξανδρος

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΤΡΥΓΟΝΟΣ 5, ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ, ΑΘΗΝΑ

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ
ΑΡΑΧΩΒΑ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

15ον ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ «ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ» ΑΡΑΧΩΒΗΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΘΕΜΑ: «Ὁ μέν θερισμός πολύς, οἱ δέ ἐργᾶται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τόν θερισμόν αὐτοῦ».

Προσφιλεῖς ἀδελφοί καί συνεργάτες τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.
Ὁ Πρόεδρος καί τά μέλη τοῦ Δ.Σ.

ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΝ

στό 15ον Συνέδριον πού διοργανώνει ὁ Ὅμιλός μας τήν 20, 21 καί 22 Αὐγούστου 2010, ἤτοι: Παρασκευήν, Σάββατον καί Κυριακήν.

Τό Ἀρχηγεῖον τῆς Κατασκηνώσεως τῆς Ἁγίας Ταβιθᾶ, ὅπως πάντα ἔτσι κι εφέτος, εὐχαρίστως μᾶς προσφέρει τόν φιλόξενον χῶρον του.

Το Δ.Σ. καθώς καί ἡ ἐπιτροπή ὀργανώσεως τοῦ Συνεδρίου, μέ ἐμπείρους εἰσηγητάς, ὅπως κάθε χρόνον, θά προσπαθήσουν τό τριήμερον Ἱεραποστολικόν Συνέδριον νά βοηθήσει τούς Συνεργάτας ὥστε μέ πνεῦμα μαθητείας καί ἀγάπης νά ὠφεληθοῦν πνευματικά.

Ὁ περιορισμένος ἀριθμός κατασκηνωτικῶν δωματίων ἐπιβάλλει ὥστε ἡ παροῦσα πρόσκλησις νά θεωρηθεῖ αὐστηρῶς προσωπική. Ὅσοι δηλώσουν συμμετοχήν, παρακαλοῦνται νά ἔχουν μαζί τους τά προσωπικά τους εἴδη, καθώς καί σεντόνια, πετσέτες, κλπ. Ἐπί πλέον, φωτογραφικήν μηχανήν, μαγνητόφωνον κ.ἄ. γιά τίς εἰσηγήσεις καί τά ἀξιοθέατα τοῦ Παρνασσοῦ καί τοῦ κατασκηνωτικοῦ Μουσείου.

Σᾶς περιμένουμε μέ ἀδελφική καί ἱεραποστολική χαρά.

Γιά τόν Π.Χ.Ο.Ο.Ι.
Ὁ Πρόεδρος Ἡ Γεν. Γραμματεύς

Χαρ. Ἰωάννου

Γιά τό Ἀρχηγεῖον τῆς Κατασκηνώσεως
Ἡ Ἀρχηγός

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2010

1. Ὄρθος
2. **Καλωσόρισμα Συνέδρων - Παρουσίασις προγράμματος** - κ. Θεοδώρα Σκορδᾶ Μηνύματα - χαιρετισμοί ἀπόντων φίλων κ.τ.λ. κ. Μαρία Σταυριανοῦ - Μπέκου
3. **Χαιρετισμός Προέδρου Π.Χ.Ο.Ο.Ι.** κ. Χαριλάου Ἰωάννου.
4. **Κήρυξις Ἐνάρξεως Συνεδρίου** ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτην Θηβῶν καί Λεβαδείας κ.κ. Γεώργιον.
5. **Εἰσηγητική προσλαλιά** τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων καί Πνευματικοῦ μας Πατρός.
6. Γεῦμα - **Νέα ἀπό τήν Οὐγκάντα** - π. Γεώργιος Μοῦλτος.
7. Ἀπόγευμα, ὥρα 18.00, Εἰσήγησις τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου Ὡρωποῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Τιμοθέου Σακκᾶ μέ θέμα: **«Παράλληλες Ἐποχές»**
8. Ὥρα 19.30, Εἰσήγησις τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α. Π. Θεσσολονίκης κ. Δημητρίου Τσελεγγίδη μέ θέμα: **«Ἡ Ὀρθόδοξη ἐκκλησιολογία ὡς ἀφετηρία τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου».**

Β. ΣΑΒΒΑΤΟΝ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2010

1. Ὥρα 06.45, Θεία Λειτουργία - Ἐπιμνημόσυνος δέησις γιά τόν Πνευματικόν μας Πατέρα καί Ἱδρυτήν τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. κυρόν Κωνσταντίνον - Ἔπαρσις Σημαίας.
2. Ὥρα 11.30, Εἰσήγησις τῆς Θεολόγου δίδος Αἰκατερίνης Παπακωνσταντίνου με θέμα: **«Ἱεραποστολικός Συναγερμός».**
3. **Νέα ἀπό τό Παράρτημα Λιβαδειᾶς** - Πρόεδρος κ. Σωτήριος Σανιδᾶς, Ταξίαρχος ἐ.ἀ. κ. Παναγιώτης Κωτσιόπουλος.
4. Γεῦμα
5. Ὥρα 18.00, Εἰσήγησις τοῦ Καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Δημητρίου Γόνη μέ θέμα: **Πατερική θεμελίωσις τοῦ θέματος τῆς Ἱεραποστολῆς»** - Συζήτησις.
6. Ὥρα 19.00, **Νέα ἀπό τό Παράρτημα Θηβῶν** - Πρόεδρος κ. Θεόδωρος Ματσαγγούρας, Νομικός, κ. Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος.
7. Ἑσπερινός - Δεῖπνον.

Γ. ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2010

1. Θεία Λειτουργία - Κήρυγμα ἀπό τόν Φιλόλογο κ. Θεόδωρο Βγόντζα.
2. Ὥρα 11.30, Εἰσήγησις Θεολόγου-Φιλολόγου-Συγγραφέως κ. Πηνελόπης Νικολάου μέ θέμα: **«Ἡ σπορά τῶν λόγων καί ὁ θερισμός τῆς πράξης». Νέα ἀπό τό Παράρτημα Χρισσοῦ καί Ἰτέας** - Πρόεδροι, ὁ κ. Εὐστάθιος Σταυριανός, Δρ. τῆς Γεωπονικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἐδιμβούργου, καί ἡ κ. Βασιλική Πολυζώη.
3. Ὥρα 12.30, **Χαιρετισμός** από την Πρόεδρον τῆς Κατασκηνώσεως δίδα Ἄννα Τσεκούρα.
4. Ὥρα 13.30, Γεῦμα - **Νέα ἀπό τήν Ἀφρικήν** - Ἰατρός κ. Μαριλένα Καπιδάκη.

Λῆξις τοῦ Συνεδρίου ἀπό τόν Πρόεδρον κ. Στυλιανόν Κουριγαντάκην.
Πρόεδρος τοῦ ὅλου Συνεδρίου: Ὑποστράτηγος ἐ.ἀ. κ. Στυλιανός Κουργιαντάκης.
Προεδρεύων τῶν ἡμερησίων θεμάτων: Φιλόλογος - Συγγραφεύς κ. Δημήτριος Γεωργούλας.

Ὁ νέος φοιτητής καί ἡ πεῖνα του

Ἀπό τό ὑπό ἔκδοσιν βιβλίον τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου ΚΕΝΥΑΣ κ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ «Μαρτυρίες ζωῆς» τόμος Β΄ παραθέτουμε κατωτέρω ἕνα ἀπόσπασμα.

Τά βράδια, συνήθως, μᾶς ἔχει πιά γίνει συνήθεια νά κάνουμε ἕναν ἀπολογισμό, μιά ἀνακεφαλαίωση τῶν δραστηριοτήτων τῆς μέρας πού πέρασε. Δηλαδή, γιά νά ἐξηγηθοῦμε, δέν γίνεται ὁποιαδήποτε γραπτή ἀναφορά, ἀλλά μιά ἐπαναφορά τῆς μνήμης, χωρίς καμιά ἐπισημότητα. Ἁπλά, ἡ σκέψη καί ἡ προσευχή συμμετέχουν σ᾽ αὐτό τό ἔργο.

Ἔτσι, καθισμένος κάποτε μόνος μου ἤ, τίς πιό πολλές φορές, μέ τούς ἱεροσπουδαστές τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, συνομιλοῦμε καί συμπληρώνουμε τή μέρα μας, μέ μιά εὐχαριστήρια προσευχή γιά τόν «ἐπιπλέον χρόνον», τήν «ἐπιπλέον» μέρα, πού μᾶς χάρισε ὁ Θεός μας, γιά νά ἐπιτελέσουμε τά ἔργα του. Τόν εὐχαριστοῦμε καί «ὑπέρ ἁπασῶν τῶν φανερῶν καί ἀφανῶν εὐεργεσιῶν» πού μᾶς χάρισε καί μᾶς χαρίζει.

Ἕνα βράδυ λοιπόν κι ἐνῶ σκεφτόμουν **«τί δ᾽ ἔπραξα, τί παρέβην, τί δέν μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη»,** μοῦ κτύπησε ἡ πόρτα. Ἀπάντησα στό χτύπημα θετικά. Ἡ θύρα δέν ἦταν κλειδωμένη, μέ κλειδί, ἀλλά ἦταν κλειστή τόσο, ὅσο νά μήν μποροῦν νά μποῦν μέσα ἀνεπιθύμητα ζωύφια, ἀλλά καί ἐπικίνδυνες φαρμακερές ὀχιές, μαυριδερά, χοντρά φίδιά ἤ βάτραχοι.

Μέ τό «ναί», πού ἀπάντησα, μπῆκε μέσα ἕνας νέος ψηλός καί λεπτός, μ᾽ ἕνα πλατύ χαμόγελο στό νεανικό πρόσωπό του. Κι, ὅπως γίνεται πάντα, μέ χαιρέτησε μέ εὐγένεια καί σεβασμό. Τόν καλησπέρισα καί τοῦ ἔκανα νόημα νά καθήσει. Τόν πρόσεξα νά κάθεται ἄνετα, ἀλλά μέ κάποια ἀβεβαιότητα. Πρώτη φορά, ἐρχόταν νά μέ συναντήσει. Τοῦ ἀνταπόδωσα τό χαμόγελο καί, μέ τρόπο, τόν καθησύχασα. Τόν πρόσεξα πώς πῆρε θάρρος, πώς ἀναπαύθηκε. Ποιός ὅμως ἦταν ὁ λόγος τῆς ἐπίσκεψής του; Ποιό νά ἦταν τό πρόβλημά του;

«Ποιό εἶναι τό πρόβλημά μας;», ἔσπευσα καί τόν ρώτησα.

Μέ χαμηλή φωνή καί μέ κάποια ἐπιφύλαξη μοῦ ἐξομολογήθηκε:

«Εἶμαι τρεῖς μέρες νηστικός».

Ἔνοιωσα ἔνοχος. Αν εἶναι δυνατόν κάποιος νέος σήμερα καί μάλιστα ἀνάμεσά μας, τόσο κοντά μας, ἀπό πεῖνα νά βρίσκεται σ᾽ αὐτή τήν κατάσταση. «Θεέ μου! τί νά κάνω; Πόσες περιπτώσεις, πόσοι ἄνθρωποι, πόσος πόνος, πόση εὐθύνη;» ἔκανα τίς σκέψεις.

«Τί θά ποῦμε αὔριο ὅλοι στόν Κύριό μας», ἀναλογίστηκα.

Δέν χρειαζόταν δεύτερη σκέψη. Δέν μποροῦσα νά μή συγκινηθῶ, ὡς ἄνθρωπος, καί, προπαντός, ὡς ποιμένας, νά μήν αἰσθανθῶ ἐνοχή γι᾽ αὐτό τόν νέο. Ὁμολογῶ πώς ἡ περίπτωσή του, ἀλλά καί ἡ σεμνότητά του, πραγματικά, μέ προβλημάτισαν. Μέ προβλημάτισαν ἀλλά καί μέ ἔλεγξαν ἐσωτερικά. Μοῦ ἔδωσε ἕνα γερό μάθημα.

Τόν ἄκουσα μέ πολλή προσοχή. Ἔβλεπα ὅτι δυκολευόταν καί, ἀπό τά νεανικά μάτια του, ὅταν μιλοῦσε, ἐνῶ καθόταν, ἀνάβλυζε κι ὕστερα κατρακυλοῦσε πρός τό μάγουλό του ἕνα δάκρυ.

«Ἀκόμα μιά εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, μέσα στίς πολλές, πονεμένη καί περιφρονημένη», ἔκαμα τή σκέψη.

Ἀναλογίστηκα τίς ὧρες, τίς μέρες καί τις νύχτες πού κοιμόταν νηστικός!

Ἄρχισε νά μοῦ ἐξιστορεῖ, μέ τόν δικό του τρόπο, μέ τή δική του τήν ἀφέλεια, εἰλικρίνεια καί ἐντιμότητα, τήν ὅλη κατάστασή του.

«Τί νά κάνω κύριε», μοῦ ἔλεγε, «οἱ γονεῖς μου μοῦ ἔδωσαν τή ζωή, αὐτό τό πολύτιμο δῶρο. Ναί μοῦ ἔδωσαν ζωή καί πνοή μαζί. Μ᾽ ἔκαναν νά εἶμαι κάτι καί νά αἰσθάνομαι ὅτι ἀνήκω σ᾽ αὐτό τόν ὡραῖο κόσμο τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ».

Τά λόγια του ἦταν λόγια ἁπλά, γεμάτα καλοσύνη καί ἀγάπη, ἁπλότητα καί εἰλικρίνεια.

Στή συζήτηση κι ὅταν τόν ρώτησα πῶς μπόρεσε νά τελειώσει τό Γυμνάσιο, μοῦ ἀπάντησε ὅτι, ἐπειδή ἦταν καλός καί ἄριστος μαθητής, ἕνας σπλαχνικός καθηγητής του τόν βοήθησε. Ἡ μητέρα του, στά παιδικά του χρόνια, γιά νά φοιτήσει αὐτός στό σχολεῖο, πωλοῦσε κοτόπουλα καί λαχανικά στόν δρόμο. Ἡ ὥρα περνοῦσε. Ὁ νέος πῆρε θάρρος καί ἤθελε νά μοῦ μιλάει συνέχεια γιά τή ζωή του. Δέν ἔδειχνε πιά καθόλου ἀπογοητευμένος, ἀντίθετα αἰσθανόταν αὐτή τήν ἐσωτερική ἀνάγκη τῆς ἐπικοινωνίας. Τήν εἶχε τόσο ἀνάγκη, κι ἄς ἦταν νηστικός. Ἡ προσωπική του ἱστορία ἄλλη μιά ἱστορία πού μέ τίς ἐμπειρίες της οἰκοδομεῖ καί διδάσκει. Τέτοια περιστατικά γίνονται αἰτία νά ξυπνήσουμε. Ν᾽ ἀφυπνιστοῦμε καί ν᾽ ἀφήσουμε, κατά μέρος τίς μικρότητες καί τίς ἀερολογίες, πού πραγματικά μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπό τό ἅγιο θέλημα καί τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μας.

Ὁ νέος ἄνοιξε, κυριολεκτικά σέ πλήρη ἐξομολόγηση, τήν καρδιά του. Ἡ ἐπικοινωνία μας ἐκεῖνο τό βράδυ συνεχίστηκε ὡς ἀργά. Ἀπό μέρους μου, ἔπρεπε νά ἔχω ἀρκετή ὑπομονή γιά νά ἀκούω καί, ταυτόχρονα, νά συμπάσχω. Ὅ,τι ἔλεγε αὐτός ὁ νέος ἔπρεπε νά τό προσέξω, νά τό σημειώσω καί, ὁπωσδήποτε, νά τό κάμω δικό μου πρόβλημα.

Ἀλλά πῶς ἔφτασε μέχρι τήν Πατριαρχική Σχολή καί τό ἐπισκοπικό μου γραφεῖο αὐτός ὁ νέος;

Ἡ ἀπάντηση ἦταν ἀποκαλυπτική. Οὔτε πατέρα, οὔτε μητέρα εἶχε πιά στή ζωή. Ἦταν πεντάρφανος. Εἶχε ὅμως καί διατηροῦσε μέσα του τή βεβαιότητα τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἴδιος ὁ Θεός εἶχε τό δικό Του σχέδιο, ὅπως συμβαίνει μέ τόν καθένα μας. Χωρίς τή θεϊκή ἐπέμβαση, δέν μποροῦμε νά δημιουργήσουμε τή ζωή μας οὔτε νά πλάσουμε κάτι, γιά τή δική μας ὠφέλεια.

Ἔτσι, κι ὁ νέος αὐτός, παρόλο τό μεγάλο πρόβλημα τῆς ὀρφάνειας του, εἶχε ἕνα πρόσωπο πού τόν ἀγαποῦσε καί τόν ἀνέλαβε, μέ ὅλη τήν ἀγάπη, πραγματική μάνα καί ἀληθινός πατέρας. Ἦταν ἡ γιαγιά του. Αὐτή ἡ γυναίκα συμπλήρωνε τά πάντα. Μπορεί νά ἦταν φτωχή, ἀγράμματη, ὅμως ἤθελε τό ἐγγονάκι της νά πάρει τή σωστή παιδεία καί τήν κατά Χριστόν διαπαιδαγώγηση.

Τί ἔκανε γιά νά τόν μορφώσει; Πωλοῦσε τά λαχανικά πού καλλιεργοῦσε στόν κῆπο της καί τά αὐγά ἀπό τίς κότες πού ἔθρεφε στήν αὐλή της. Ἔτσι ὁ ἐγγονός της μπόρεσε νά πάρει τή δέουσα μόρφωση. Δέν ἦταν φυσικά εὔκολη ἡ ζωή τῶν παιδικῶν καί τῶν νεανικῶν του χρόνων. Γιά νά πάει στό σχολεῖο, ἔπρεπε νά διανύει μερικά χιλιόμετρα κάθε πρωί, χωρίς παπούτσια, ξυπόλυτος. Τό ἴδιο κι ὅταν πῆγε στό Γυμνάσιο. Ἐπιστρέφοντας ἔπρεπε νά πάει στό δάσος γιά νά ψάξει νά βρεῖ ξύλα, νά τά κόψει καί νά τά φορτωθεῖ στό κεφάλι του. Κι ὅταν ἔφθανε στόν χῶρο τῆς διαμονῆς του, τά ξύλα αὐτά θά τά χρησιμοποιοῦσε ν᾽ ἀνάψει φωτιά ἡ γιαγιά του γιά νά ἑτοιμάσει τό φαγητό τους. Καί δέν ἔφτανε μόνο αὐτό. Νερό δέν ὑπῆρχε. Ἔπρεπε νά πάει στό πιό κοντινό ποτάμι γιά νά τό μεταφέρει, ἐπειδή ἦταν τόσο ἀπαραίτητο γιά τό φαγητό, ἀλλά καί γιά λόγους ὑγείας. Μπορεῖ τό νερό αὐτό νά μήν ἦταν καθαρό ἀλλά, μιά πού δέν ὑπῆρχε ἄλλο, ἦταν τό μόνο πού μποροῦσαν νά χρησιμοποιήσουν. Αὐτές τίς ἐργασίες τίς ἔκανε ὅλα τά χρόνια πού φοι-

τοῦσε στό Δημοτικό καί στό Γυμνάσιο. Μέ αὐτό τόν τρόπο, μιά καί ὁ ἴδιος βοηθοῦσε, ἡ γιαγιά του αἰσθανόταν μιά ἀνακούφιση. Ἔτσι μποροῦσε ἡ ἴδια ν᾽ ἀσχολεῖται μέ τήν καλλιέργεια τῶν λαχανικῶν καί στή συνέχεια μέ τή διάθεσή τους στήν ἀγορά.

Ἐκεῖνο τό βράδυ τῆς πρώτης συνάντησής μας στάθηκε σημαντικό στή ζωή του. Συμφωνήσαμε, μέ τή δική μου φροντίδα, τή φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας, νά πάρει ἐγγραφή στό Διδασκαλικό μας Κολλέγιο.

Τά χρόνια αὐτά τῆς στέρησης καί τῆς μεγάλης ὀρφάνιας τόν ἀνέδειξαν, μπροστά στά μάτια μου, ἥρωα τῆς ζωῆς. Ἥρωα, γιατί μέ τόν δικό του μόχθο καί μέ πολλή θυσία κατόρθωσε νά προσπεράσει τά εμπόδια. Ν᾽ ἀγωνιστεῖ καί ν᾽ ἀποκτήσει τίς ἀπαραίτητες γνώσεις καί, μάλιστα, ν᾽ ἀριστεύσει καί νά μπορέσει νά ἀποφοιτήσει δάσκαλος ἀπό τό Κολλέγιο.

Ἀπό τότε, ὁ ἄριστος μαθητής, ὁ ἄριστος φοιτητής, ὁ ἀφοσιωμένος καί εὐλαβής νέος, τό «πεντάρφανο», -εἶναι νά τόν καμαρώνεις καί νά τόν χαίρεσαι- συμμετέχει, ἐνεργά, στή ζωή τῆς Ὀρθοδόξου μας Ἐκκλησίας, τήν ὁποία ἐλπίζει μιά μέρα καί ἀπό τό Ἱερό Θυσιαστήριο, ὡς λειτουργός τοῦ Ὑψίστου , ν᾽ ἀξιωθεῖ νά ὑπηρετήσει.

Ὑπαίθριος θεία Λειτουργία στήν περιφέρεια τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως ΚΕΝΥΑΣ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΤΡΥΓΩΝΟΣ 3 - 7 ΚΥΨΕΛΗ, Τ.Κ. 11364 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 210 86.26.225 – FAX 210 86.26.700

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΣΕ ΔΥΟ ΙΕΡΟΥΣ ΝΑΟΥΣ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΟΣ ΛΙΘΟΣ ΣΕ ΑΝΕΓΕΙΡΟΜΕΝΟ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΣΤΟ ΜΑΛΑΟΥΙ

Αγαπημένοι εν Χριστώ αδελφοί στην Ελλάδα, χαίρετε εν Κυρίω.

Σας γράφουμε από το κέντρο της Αφρικής για να μοιραστούμε μαζί σας τα νέα της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας, στο Μαλάουι.

Σε μια δύσκολη και φορτισμένη στιγμή για τους ορθόδοξους αδελφούς μας στην Ελλάδα, όπου οι ειδήσεις και τα νέα συχνά φέρνουν ανησυχία, αγωνία και θλίψη στις ορθόδοξες καρδιές, τα νέα από το Ιεραποστολικό μας κλιμάκιο στο Μαλάουι, έρχονται να τονώσουν με χαρά, πίστη και ελπίδα τους ευλαβείς και ορθόδοξους πόθους όλων μας.

Στις μέρες μας που η λεγόμενη οικονομική κρίση, ακυρώνει σχέδια περικόβει την ελεημοσύνη και στενοχωρεί τους ανθρώπους, η Ορθόδοξη Εκκλησία στο Μαλάουι, χαίρεται και καμαρώνει, γιατί αξιώνεται να εορτάζει τα θυρανοίξια σε δύο ωραίους, μεγάλους, επιβλητικούς, πέτρινους και καλοχτισμένους Ιερούς Ναούς:

Α. ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΑΣ, ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΟΥΛΑΝΖΙ

Την Δευτέρα, 14 Ιουνίου, στην περιοχή Μουλάνζι, κάτω από το ομώνυμο και ψηλότερο βουνό του Μαλάουι, ο Σεβασμιώτατος κ. Ιωακείμ, τέλεσε τα θυρανοίξια στον Ιερό Ναό της Αγίας Άννας της Θεοπρομήτορος. Το Σεβ/το συνόδευαν και αρκετοί ιθαγενείς ιερείς, δηλαδή ο ιερέας Νεκτάριος, ο ιερέας Νικόδημος, ο οποίος θα υπηρετήσει στον ναό αυτό και είναι και ο πρώτος εργάτης για τον ευαγγελισμό των ιθαγενών σ᾽ αυτήν την περιοχή και ο διάκονος Σωφρόνιος.

Μέσα σ᾽ ένα κλίμα μεγάλης χαράς και συγκίνησης, οι γηγενείς της περιοχής, επιφύλαξαν θερμότατη υποδοχή στον Επίσκοπό τους.

Επειδή αναγνωρίζουν την γνησιότητα της Ορθοδοξίας και ζουν την παρουσία του Επισκόπου τους, σαν αληθινή ευλογία για τον τόπο τους, τραγούδησαν, χόρεψαν, επευφήμησαν, υποδέχθηκαν το Σεβ/το και στη συνέχεια συμμετείχαν με κατάνυξη στον αγιασμό και την Αρχιερατική Θ. Λειτουργία, την πρώτη που τέλεσε στον ιερό αυτό χώρο.

Στο λόγο που απηύθυνε ο Σεβ/τος, σαν αληθινός ποιμένας και πατέρας προς τους ιθαγενείς καθοδήγησε στο σωστό ξεκίνημα της ενοριακής ζωής και υποσχέθηκε τη συχνή παρουσία του ανάμεσα στους νεοφώτιστους.

Στη συνέχεια ακολούθησε παρουσίαση εορταστικών δρώμενων από τους ενορίτες και τα παιδιά του νηπιαγωγείου, που η εκκλησία μας απασχολεί και σιτίζει καθημερινά.

Η όλη εκδήλωση έκλεισε με προσφορά δώρων στους αρχηγούς της περιοχής και στα παιδιά της ενορίας και ακολούθησε γεύμα για όλους, φτιαγμένο σέ μεγάλα καζάνια...

Βεβαίως ο Σεβ/τος ξεναγήθηκε σε όλα τα νεόχτιστα κτίρια του ιεραποστολικού κέντρου γύρω από τον Ιερό Ναό και είχε τη χαρά να δει το νηπιαγωγείο με αποθήκη και μαγειρείο, την αίθουσα αναγνωστήριο, και βιβλιοθήκη, την αίθουσα εργαστήρι ραπτικής και σχολής γυναικών, τη γεώτρηση, τη διαμόρφωση χώρου με κιόσκι και παιδική χαρά και φυσικά το μικρό πρεσβυτέρειο (σπίτι του ιερέως).

Είναι μεγάλη ευλογία για τον τόπο και οι ιθαγενείς το αναγνωρίζουν με ευγνωμοσύνη ότι γύρω από τον Ιερό Ναό ανεγέρθηκαν όλα αυτά τα κτίρια που θα βοηθήσουν στην λειτουργία της ενορίας και στην πρόοδο γενικά της περιοχής.

Β. ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΓΑΒΡΙΗΛ (περιοχή Παλόμπε)

Την Τρίτη, 15 Ιουνίου 2010, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, μαζί με σύσσωμο τον κλήρο των ιθαγενών και τον Έλληνα ιερέα, τέλεσαν τα θυρανοίξια στον Ιερό Ναό των Ταξιαρχών, στην περιοχή Παλόμπε, μέσα σε συγκινητική ατμόσφαιρα.

Και εδώ η υποδοχή ήταν θερμότατη. Σε μεγάλη απόσταση από τον Ιερό Ναό, οι ιθαγενείς υποδέχθηκαν με τραγούδια, χορούς και κλαδιά δένδρων τον Αρχιεπίσκοπό τους.

Στην τελετή Αγιασμού στην είσοδο του Ιερού Ναού και την Αρχιερατική Θ. Λειτουργία, ελάμπρυνε ο τόπος με την μεγαλοπρέπεια της Ορθόδοξης λατρείας μας που αγγίζει κάθε καλοπροαίρετη ψυχή.

Ακολούθησαν εορταστικές εκδηλώσεις με καλοσώρισμα από τους αρχηγούς των περιοχών, απαγγελία ποιημάτων και τραγούδια από ενορίτισσες και από παιδιά του νηπιαγωγείου που η εκκλησία μας συντηρεί και σιτίζει καθημερινά. Κατόπιν όλων, ο Σεβ/τος πρόσφερε δώρα σε όλη την ενορία.

Ο ιερός Ναός των Ταξιαρχών είναι, όπως και της Αγίας Άννας, μεγαλοπρεπέστατος, πανέμορφος και γερός. Τον στολίζουν όμορφες αψίδες και ωραίο καμπαναριό. (Ελπίζουμε πολύ σύντομα να έχουμε και τις καμπάνες!) Είναι ευγενική προσφορά δωρητή μέσω του Ιεραποστολικού Συνδέσμου «Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός» και οι ιθαγενείς στέλνουν με κάθε ειλικρίνεια την ευγνωμοσύνη τους. Κατηχητής αυτής της ενορίας είναι ο ώριμος εκπαιδευτικός Αντώνιος. Έχει οικογένεια με πέντε παιδιά και ακόμη άλλα μέλη υπό την προστασία του.

Μέχρι τώρα είναι άψογη και ευλογημένη η συμπεριφορά του. Ευχόμαστε να συνεχιστεί και ακόμη ελπίζουμε να αξιωθεί και το μεγάλο δώρο της ιερωσύνης, ώστε να μπορεί να υπηρετεί τους ενορίτες της ενορίας των Αρχαγγέλων και σε όλες τις λατρευτικές τους ανάγκες.

Όσοι παρευρεθήκαμε αυτήν την ημέρα στο Παλόμπε, ευχηθήκαμε η ενορία των Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ, με τις μεσιτείες και την προστασία τους, να ανθίσει· και από το νεόφτιαχτο θυσιαστήριο του Ιερού Ναού να αξιωθούν οι ιθαγενείς αδελφοί μας να προσφέρουν καθαρές και ευάρεστες λατρείες στον Τριαδικό Θεό μας.

Γ. ΘΕΜΕΛΙΟΣ ΛΙΘΟΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΣΤΟ BLANTYRE.

Την Κυριακή, 13 Ιουνίου 2010, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας έθεσε τον θεμέλιο λίθο για την ανέγερση του νέου, Ιερού Ναού της Αναστάσεως, του Σωτήρος στην πόλη του Blantyre.

Το έργο ξεκίνησε προ ολίγων μηνών και με την Χάρη του Θεού προχωράει γρηγορώτατα. Μία ωραία και γερή περίφραξη, προφυλάσει ήδη τα χτισίματα. Ο Ιερός Ναός προβλέπεται ότι θα είναι μεγάλος και όμορφος. Τα χτίσματα του ναού, έφτασαν μέχρι το ύψος των παραθύρων, ωστόσο στον χώρο που προορίζεται να γίνει το «Ιερό», το χτίσιμο δεν προχώρησε ανάλογα. Έτσι ο Σεβ/τος κ. Ιωακείμ έθεσε με τα χέρια του τον θεμέλιο Λίθο στο κατάλληλο μέρος, κάτω από την Αγία Τράπεζα.

Όλοι ψάλαμε το «Χριστός Ανέστη» σε 3 γλώσσες: Ελληνικά, Αγγλικά και Τσιτσέουα

Θεία Λειτουργία σε νεόδμητο ναό της Ι. Μητροπόλεως ΖΑΜΠΙΑΣ

και νοιώσαμε το «φως» της Αναστάσεως να αποκτά μόνιμη-γερή βάση στο Μαλάουι. Πανηγυρίσαμε μαζί με τους ιθαγενείς που τραγουδούσαν ασταμάτητα σε ένδειξη χαράς και ευγνωμοσύνης για το μεγάλο αυτό δώρο στον τόπο τους...

Δ. ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Εκτός από τα κορυφαία θυρανοιξία και της θεμελιώσεως, που λάβανε χώρα κατά την εξαήμερη επίσκεψη του Σεβ/του μας στο Μαλάουι, δεν θα πρέπει να παραλείψουμε και διάφορες άλλες εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν αυτές τις ημέρες στην ιεραποστολή μας:

Το Σάββατο, 2 Ιουνίου 2010, οι ιθαγενείς της πόλεως του Μπλαντάϊρ είχαν την χαρά να συμμετέχουν στην Θ. Λειτουργία με την παρουσία του Αρχιεπισκόπου τους για πρώτη φορά ανάμεσά τους στον ενοικιαζόμενο χώρο, όπου τελούνται οι συνάξεις και οι ακολουθίες μας.

Ήταν μεγάλη η χαρά επίσης των ιθαγενών μικρών μαθητών του κατηχητικού σχολείου αυτής της ενορίας καθώς παρουσιάσανε την γιορτή που ετοιμάσανε για την λήξη των μαθημάτων μπροστά σε κοινό παρουσία του Σεβ/του μας, ο οποίος με την απλότητα του χαρακτήρα του, την ιδιαίτερή του αγάπη στα παιδιά και το ζεστό του χαμόγελό τους ενθάρρυνε και τους συμβούλεψε για την ορθόδοξη πίστη και ζωή.

Στην ίδια εκδήλωση ιδιαίτερη χαρά είχαν και οι ιθαγενείς γυναίκες της ενορίας. Παρουσίασαν μικρό δείγμα της προσπάθειάς τους της νεοσύστατης χορωδίας τους.

Στο τέλος της εκδήλωσης ο Σεβ/τος μοίρασε δώρα σ' όλα τα παιδιά που λάμπανε από χαρά.

Ο Σεβ/τος ΖΑΜΠΙΑΣ κ. ΙΩΑΚΕΙΜ τελεί αγιασμό.

Στη συνέχεια ο Σεβ/τος επισκέφτηκε το μεταφραστικό κέντρο και ορθόδοξο τυπογραφείο και ενημερώθηκε για την πρόοδο στο μεταφραστικό έργο.

Ακολούθησε η επίσκεψη του Σεβ/του στην εβδομαδιαία συνάντηση των ιθαγενών κληρικών και κατηχητών. Ο Σεβ/τος με πατρική αγάπη χαιρέτησε τις εργασίες των συναντήσεων και συμβούλεψε τον κλήρο και τους κατηχητές για το ορθόδοξο φρόνημα που οφείλουν να έχουν και με αυτό να ενεργούν σε όλες τις πτυχές της ζωής τους.

Γενικά η παρουσία του Σεβ/του μας στο Μαλάουι γέμισε με ευλογίες κάθε τόπο και πρόσωπο και σύναξη χριστιανών, όπου παρευρέθηκε και όπου τον υποδέχθηκαν με αληθινά ορθόδοξο φρόνημα.

Τόσο οι Έλληνες κάτοικοι του Μαλάουι, όσο και οι γηγενείς, νεοφώτιστοι αδελφοί μας, χαιρετήσαμε με σεβασμό τον Αρχιεπίσκοπό μας, κρατώντας με συναίσθηση τις ευλογίες που μας μοίρασε, αφού γνωρίζουμε και ζούμε ότι ευλογία Επισκόπου, είναι ευλογία Χριστού!

Μέσα στις λέξεις αυτού του άρθρου, είναι αδύνατο να χωρέσουν η συγκίνηση, η αγαλλίαση, η χαρά και η ευλογία που συνόδευε αυτά τα γεγονότα.

Κλείνοντας στέλνουμε την αγάπη και τις ευχές μας, ο Θεός ευλογεί όλους τους αδελφούς μας στην Ελλάδα και ιδιαίτερα τους δωρητές και κτήτορες των νέων ναών και τις οικογένειές του.

Παρακαλούμε τον Θεό να πληροφορεί τους κατάλληλους αδελφούς μας στην Ελλάδα για τις ανάγκες και τις δυσκολίες της νεοϊδρυτης Εκκλησίας μας, ώστε να μας συνδράμουν, ανακουφίζουν και να συμμετέχουν καθοριστικά στο σχέδιο και την επιθυμία του Θεού για το Μαλάουι.

Με αγάπη Χριστού
π. Ερμόλαος από Μαλάουι

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΑΛΕΞ. ΜΟΥΣΗ
1936 - 2010

Αγαπημένη μας Λίτσα,

Ήλθαμε σήμερα εδώ με βαθιά λύπη για την αναχώρησή σου και θεωρούμε ελάχιστο χρέος μας να σου απευθύνουμε έναν τελευταίο χαιρετισμό: ο αγαπημένος σου σύζυγος Αλέκος, τα προσφιλή σου παιδιά Νεκταρία, Γεωργία, Ιωάννης, Θανάσης, τα τρία σου εγγονάκια, τα αγαπημένα σου αδέλφια, τα ανίψια σου και πάρα πολλοί από τους φίλους και τους γνωστούς σου.

Είναι δύσκολη η ώρα του αποχωρισμού και βαριά η συναίσθηση της απώλειας. Αλλά τούτη τη δύσκολη ώρα είναι βάλσαμο παρηγοριάς για την οικογένειά σου και για όλους εμάς που σε γνωρίζαμε η βεβαιότητα πως είχες ό,τι χρειάζεται ένας άνθρωπος για να θεωρηθεί πραγματικά πλήρης ημερών: μια ενάρετη ζωή και ένα εξαγιασμένο τέλος.

Μια σύντομη αναδρομή στο παρελθόν του βίου σου το πιστοποιεί: Το 1936 ξεκίνησες την επίγεια πορεία σου στο χωρίο Μουριατάδα Μεσσηνίας, ως τέκνο έντιμης χριστιανικής οικογένειας, του Ζαχαρία και της Ιωάννας Κανελλοπούλου και αργότερα ανέλαβαν την φροντίδα σου οι θετοί σου γονείς Χρήστος και Σταυρούλα Γεωργιοπούλου, στους οποίους οφείλεις την περαιτέρω μόρφωσή σου, αλλά και τις ηθικές αρχές που σου ενέπνευσαν.

Μέσα από αντίξοες για την εποχή συνθήκες θα καταφέρεις να τελειώσεις το Γυμνάσιο στην Πάτρα και να εισέλθεις στην βιοπάλη με το σφρίγος μιας νέας προικισμένης με χριστιανική αγωγή. Είχες τη μεγάλη ευλογία να έχεις πνευματικό σου πατέρα τον γέροντα Γερβάσιο Παρασκευόπουλο, πνευματικό τέκνο του αγίου Νεκταρίου, ο οποίος με την αγιασμένη του ζωή και την πνευματική του σοφία πολύ κόσμο οδήγησε στην αγκαλιά του Θεού κείνα τα δύσκολα χρόνια.

Όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, το 1967, πραγματοποίησες το πολυπόθητο γεγονός της ένωσης σου στο μυστήριο του γάμου με τον Αλέξανδρο Μούση από το Παγκράτι Καλαβρύτων, τον τόπο στον οποίο βρισκόμαστε σήμερα. Με τις ευχές των γονέων και του πνευματικού σου επωμίστηκες τις ευθύνες του πιο σημαντικού κοινωνικού αγώνα που είναι η οικογένεια.

Εφεξής, αρχίζει η βιοπάλη και ο οικογενειακός μόχθος, στα οποία αντεπεξήλθες χάρη στον άρτιο πνευματικό σου οπλισμό: θερμή πίστη προς τον Θεό, προσευχή, πνευματικό αγώνα, αγάπη για τους συνανθρώπους. Όλα αυτά σε έφερναν όλο και περισσότερο κοντά στον Θεό και ένωναν τη θέλησή σου με το θέλημά Του.

Από τη στιγμή που αξιώθηκες με τον σύζυγό σου να γίνετε φορείς ζωής αποκτώντας 4 ευλογημένα παιδιά, όλη σου η μετέπειτα ζωή ήταν μια αδιάκοπη και ακούραστη προσπάθεια να τα καθοδηγήσεις και να τα ενισχύσεις, τόσο στην αρχική τους ανατροφή, όσο και στις μετέπειτα δυσκολίες και αγωνίες τους. Αλλά και πόσο μεγάλη

πρέπει να ήταν η δικαίωσή σου καθώς τα είδες να συμπορεύονται μαζί σου στον πονεμένο δρόμο σου μέχρι την τελευταία σου αναπνοή, την οποία δεν άφησες να βγει παρά μόνο τη στιγμή που έδωσες την ευχή σου σε όλα σου τα παιδιά και τα εγγόνια.

Και δεν εργάστηκες μόνο για το καλό της οικογένειάς σου, μα και των συνανθρώπων σου, υπηρετώντας τον θείο λόγο και ως κατηχήτρια στα νεανικά σου χρόνια και με την έμπρακτη και ακούραστη συμμετοχή σου αργότερα στο έργο της εξωτερικής ιεραποστολής.

Υπήρξες φιλότιμη, φιλόξενη, ανθρώπινη, ταπεινή. Όποιος σε γνώρισε δεν μπορεί να ξεχάσει την καλοσύνη, τη γλυκύτητα, τη μειλιχιότητα στους λόγους και τους τρόπους σου, και πάνω απ᾽ όλα εκείνο το αξέχαστο, πλατύ χαμόγελο, που άνοιγε απλόχερα τη μεγάλη καρδιά σου στους ανθρώπους.

Κι έπειτα ήλθε η ώρα της δοκιμασίας που στάθηκε και ο τελευταίος μεγάλος στέφανος της πορείας σου. Για όσους σε έζησαν από κοντά εκείνη την περίοδο, η στάση σου υπήρξε ένα μεγάλο δίδαγμα: ποτέ δεν αγανάκτησες, ούτε δυσανασχέτησες, αλλά βίωνες την ασθένεια καθημερινά ως ευλογία του Θεού. Πριν από ένα χρόνο ακριβώς περίπου τέτοια μέρα έλεγες τα ακόλουθα λόγια σε μια τηλεφωνική επικοινωνία: «Δοξάζω τον Θεό που με αξίωσε να ζήσω αυτό που ζω». Και αυτή η δοξολογία ποτέ δε έλειψε από το στόμα σου. Δοκιμάστηκες στο χωνευτήριο της θείας αγάπης και αποδείχτηκες λαμπρότερη από τον χρυσό!

Αυτός ο ενάρετος οικογενειακός και κοινωνικός βίος 74 ετών αποτελεί την πολύτιμη αποσκευή σου τώρα στο ταξίδι προς την αιωνιότητα. Φεύγεις δικαιωμένη για τους αγώνες σου και βλέποντας με χαρά τα παιδιά σου να ακολουθούν τον πνευματικό δρόμο που χάραξες και να ζουν κατά το θέλημα του Θεού.

Η αίσθηση του αποχωρισμού είναι ένα βίωμα που μας συντρίβει. Η αντικατάσταση της γλυκιάς όψης και της ζεστής σου φωνής με την ανάμνηση προκαλεί πόνο. Αλλά, όπως ακούσαμε πριν από λίγο στο ανάγνωσμα, ενώ λυπόμαστε βαθιά για την απώλεια, δεν είναι αυτή μια λύπη χωρίς ελπίδα. Η βεβαιότητα της συνάντησης με τον Θεό που τόσο επόθησες ήδη μεταβάλλει το θλιβερό γεγονός σε χαρά και την απώλεια σε πληρότητα. Επειδή είχες ακέραια μέσα σου αυτήν την ευλογημένη ελπίδα, γι᾽ αυτό μπορείς και την μεταδίδεις σήμερα σε όλους εμάς.

Σ᾽αυτήν την ωραιότατη λοιπόν ψυχή της ενάρετης συζύγου, στοργικής μητέρας, γλυκιάς γιαγιάς, αγαπημένης αδελφής, θείας και φίλης, αναπέμπουμε τώρα προσευχόμενοι τον ύστατο χαιρετισμό και σου ευχόμεθα «καλό ταξίδι προς την αιωνιότητα», όπου ήδη πορεύεσαι λέγοντας μαζί με τον Παύλο: «τόν ἀγῶνα τόν καλόν ἠγώνισμαι, τόν δρόμον τετέλεκα, τήν πίστιν τετήρηκα, λοιπόν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὅν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ». Ἀμήν.

Αθανάσιος ΜΠΑΤΖΙΟΣ

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ ΚΑΙ ΚΕΝΥΑ

Ἁγιασμός στά θεμέλια Ἱεροῦ Ναοῦ στήν Ἱερά Μητρόπολη ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ.

Ἐγκαίνια Ἱεροῦ Ναοῦ στήν Ἱερά Μητρόπολη ΚΕΝΥΑΣ.

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΔΗΜΟΣΙΑ (Χ +7) ΕΚΔΟΤΩΝ

ΕΛΤΑ
Hellenic Post
Κωδικός:3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Ὁδός Τρυγόνος 3 (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 Ἀθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σέ περίπτωση ἀλλαγῆς διευθύνσεως παρακαλοῦμε νά μᾶς πληροφορήσετε γιά τή νέα διεύθυνσή σας

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Στις **28ῆ Ὀκτωβρίου** ἑορτάζονται πανηγυρικά ἡ ἐπέτειος τῆς ἐποποιΐας τοῦ **1940** καί ἡ Ἁγία Σκέπη τῆς Παναγίας μας.

Ὁ Ὅμιλός μας ἐπέλεξε ὡς προστάτιδά του τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί κάθε χρόνο τή γιορτάζει μέ μουσικοφιλολογικό πρόγραμμα.

Ἔτσι καί ἐφέτος τήν ἴδια ἡμέρα **28η Ὀκτωβρίου 2010,** ἡμέρα Πέμπτη καί **ὥρα 6:30 μ.μ. στήν αἴθουσα τῆς Ἱεραποστολῆς ὁδός Τρυγόνος 3 στήν Ἄνω Κυψέλη,** θά τελέσουμε πανηγυρικά τήν γιορτή μας.

Ἡ ἐκδήλωση θά πλαισιωθεῖ ἀπό ὁμιλίες ποιήματα καί τήν χορωδία τῆς Ἱεραποστολῆς.

Μέ χαρά σᾶς περιμένουμε.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ